श्री सत्यनारायण सटीक.

छपावी प्रसिद्ध करनार

बुकसेलर काशीराम जेभाइ (सलुणवाळा)

मुकाम. भरुच.

आवृत्ति २ जी.

अमदावादमां

मामानी हवेली मध्ये अमदावाद युनाइटेड प्रींटींग अने ज०ए०कंपनी

लीमीटेड"ना प्रेसमां रणछोडलाल गंगारामे छाप्यो.

संवत १९४४. सने १८८७.

कींमत आठ आना.

બુકસેલર કાશીરામ જેઠાભાઈ (સલુણવાળા) નાં પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો.

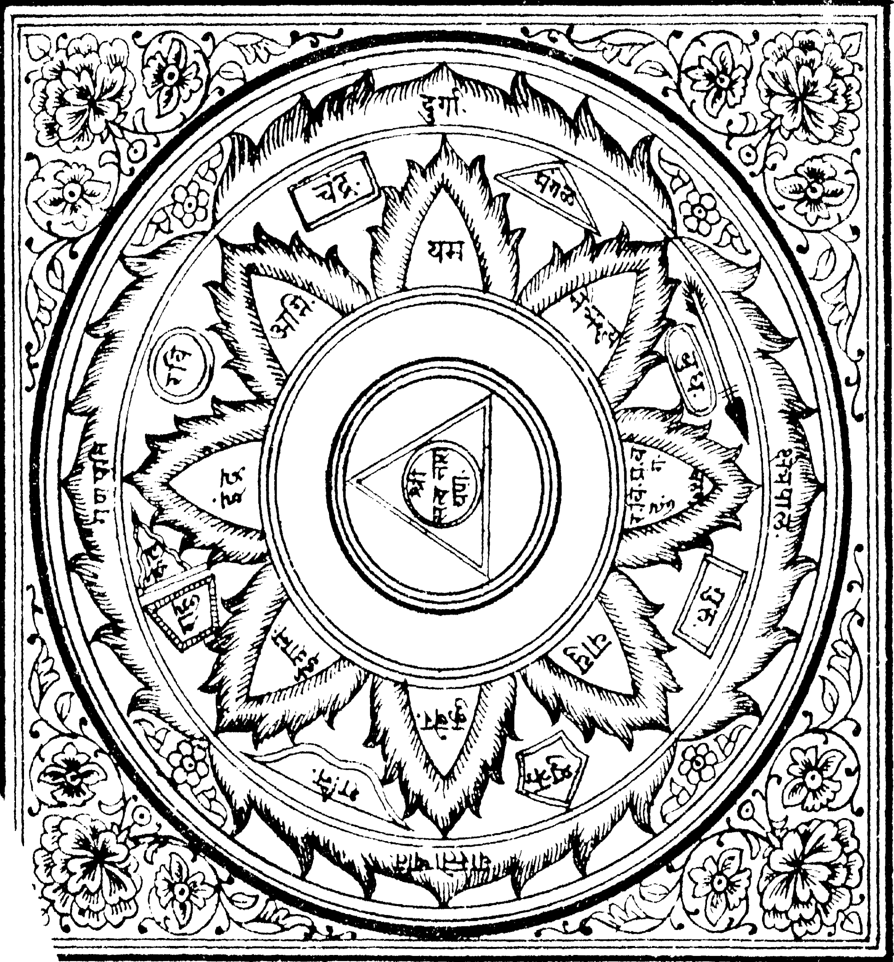
સત્યનારાયણ સટીક.	૦—૬—૦	સીતા આખ્યાન.	૦—[illegible]—૦
સહીમત સટીક.	૦—૪—૦	[illegible]ની ભુગોળ.	૦—[illegible]—[illegible]
સુદામાનો સંવાદ.	૦—૬—૦	હિંદુસ્તાનની ભુગોળ.	૦—[illegible]—[illegible]
[illegible]	૦—[illegible]—૦	મુંબાઈ ઈલાકાની ભુગોળ.	૦—[illegible]—[illegible]
		ઈંગ્લંડ હિંદુસ્તાન [illegible] સંક્ષેપ.	૦—[illegible]—[illegible]
		આવૃત્તિ બીજી.	

ઉપર લખેલાં પુસ્તકો શિવાય બીજા તમામ જાતનાં સંસ્કૃત તથા નિશાળમાં ચાલતી તમામ [illegible] તથા કાયદાનાં પુસ્તકો વિગેરે થોકડી કિંમતે અમારે ત્યાં [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] વળી પુસ્તકો [illegible] મંગાવી આપવામાં આવશે.

બુકસેલર કાશીરામ જેઠાભાઈ (સલુણવાળા)

મુ૦ [illegible]

अथ देवता-चक्रम्

दक्षिण
दुर्गा
चंद्र
यम
अग्नि
पश्चिम
पूर्व

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ अथसत्यनारायणव्रतविधिः ॥॥ पौर्णमास्यमा
वास्यासूर्यसंक्रमणव्यतीपाताष्टमीद्वादशी रविभौमभृगुसूर्यपर्वदिनेचंद्रानुकू
ल्येमनउत्साहेब्राह्मणमुखोक्तपर्वसुवासत्यनारायणव्रतंकुर्यात् ॥ तच्चैवं ॥
तद्दिनेप्रातर्नद्यादौसपत्नीकोयजमानःस्नात्वाताम्रमयमव्रणंजलपूरितकलशं
गृहमानीयोच्चस्थानेयोजयेत् ॥ तदनंतरंप्रातराह्निकंनिर्वर्त्यमनसाव्रतमुद्दि
श्यसंकल्पयेत् ॥ तद्दिनेनक्तभोजनं ॥ सायंकालेसर्वसामग्रींकृत्वातदुत्तरं
पत्न्यासहातिलामलककल्कसुगंधतैलाभ्यामंगंविलिप्यउष्णोदकेनस्नात्वापट्ट
दुकूलादिवस्त्रोपवस्त्रेसर्वालंकारांश्चयथाविभवंधारयेत्॥कुंकुमचर्चितोरंगवल्ल्या
द्यलंकृतपीठोपरिसपत्नीकउपविश्यद्विराचम्यपवित्रपाणिः प्राणानायम्यकुल
देवतांमातापितरौसमस्तब्राह्मणांश्चनमस्कृत्यदेशकालौसंकीर्त्यअमुकगोत्रोत्प
न्नोमुकशर्माहंअस्माकंसर्वेषां॰समस्तदुरितोपशांत्यर्थंअलक्ष्मीपरिहारपूर्वकल
क्ष्मीप्राप्त्यादिमनोभिलाषितकामनासिद्धिद्वाराइहामुत्रचसकलरोगादिचतुर्विध
पुरुषार्थसिध्यर्थमंगीकृतसत्यनारायणव्रतांगत्वेनसंपादितसामग्र्यागणेशगौरी
वरुणब्रह्माविष्णुरुद्रसूर्यादिनवग्रहइंद्राद्यष्टलोकपालगणपतिचतुष्टयदेवतापुजन

पूर्वकंश्रीसत्यनारायणप्रीत्यर्थंयथाशक्तियथामीलितोपचारद्रव्यैःपुरुषसूक्त श्रीसूक्तपुराणोक्तमंत्रैश्चध्यानावाहनादिषोडशोपचारैः पूजनंतद्भूतोक्तकथा श्रवणंचकरिष्ये ॥ शरीरशुध्यर्थंआसनाविध्यादिन्यासांश्चकलशशंखघंटार्च नंकरिष्ये ॥ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थंगणपतिपूजनंपंचवाक्यैःपुण्यावाचनंदेवता स्थापनंचकरिष्ये ॥ स्त्रीशूद्रादिःकर्त्ताचेद्वैदिकमंत्रप्रयोगोनकार्यः ॥ गणप तिंसंपूज्य ॥ मत्धंमसकुटुंबायमहाज०अद्यकरिष्यमाणश्रीसत्यनारायणपू जनाख्यस्यकर्मणःपुण्याहंभवंतोब्रुवंतु ॥ ॐ पुण्याहं ॥ मत्धंस० श्रीस० स्यायकर्मणेस्वास्तिभवंतोब्रुवंतु ॥ आयुष्मतेस्वास्ति॥मत्धं०कर्मणःऋद्धिंभ० कर्मऋध्यतां ॥ मत्धं० श्रीरस्त्वितिभवंतोब्रु०अस्तुश्रीः॥कल्याणंभवंतोब्रु० अस्तुकल्याणं ॥ आमूरजप्रत्या० प्रजापते०पुण्याहवाचनफलसमृद्धिरस्त्वि तिभवंतोब्रु० ॥ पुण्याहवाचनफलसमृद्धिर०॥ आसनविद्यादिपुरुषसुक्तन्या संकुला ॥ ॐ नंपादाभ्यान० ॐ मोंजानुभ्यां० ॐ भंकटिभ्यां० ॐ गंना भ्यै०ॐवंहृदया० ॐतेंबाहूभ्यांम०ॐवांकंठाय०ॐसुमुखाय०ॐदेंनेत्राभ्यां ॐवांललाटाय० ॐयमुर्ध्रे० ॐनमोभगवतेवासुदेवायशिरसेस्वाहा ॥ ॐन

मोनारायणायइतिदिग्बंधः॥ कलशस्य० ॥ शंखादौ०॥ आगमार्थं० ॥ अप
वित्रःपवि० ॥ आत्मानंपूजाद्रव्याणिप्रोक्ष्य ॥ देवस्यवामभागेदीपस्थापन
पूजनंकुर्यात् ॥भोदीपब्रह्मरुप० ॥रंगवल्ल्यादिवेष्टितपीठेकुंकुमेनाष्टदलंकृत्वा
तदुपरिजलपूरितप्रातरानीतकलशस्थापनंकुर्यात् ॥ तच्चेत्थं ॥ ॐमहीद्यौरि
तिभूमिंप्रार्थ्य ॥ ॐओषध०इतिपीठोपरिअष्टदलेगोधूमादिसप्तधान्यराशिं
कृत्वा० ॐआकलशेषुधावति०इतिधान्यराशौकलशंसंस्थाप्य ॥ ॐइमंमेगं
गेइत्युदकं ॥ ओंगंधद्वारामितिगंधं ॥ ओं कांडात्कांडादितिदुर्वां ॥ ओं अ
श्वत्थेवो०इतिपंचपल्लवान् ॥ ओं आफलिनीर्या० इतिफलं ॥ ओं साहिरत्ना
नीतिपंचरत्नानि ॥ ओं हिरण्यरूपेइतिहिरण्यं ॥ ओं युवासुवासाःइतिकल
शंकंठेवस्त्रेणावेष्ट्यअथवारक्तदोरकंबध्वा ॥ ओं पूर्णादर्वि० इतिकलशोपरि
शालितंडूलपूरितताम्रमयपूर्णपात्रंनिधाय ॥ तन्मध्येकुंकुमेनाष्टदलंकृत्वा ॥
ओं तत्त्वायामीतिवरुणमावाह्य ॥ वरुणायनमइतिनाममंत्रेणवरुणपूजांकृ-
त्वा ॥ ब्राह्मणानांशालिग्रामशिलापूजनं ॥ ब्राह्मणेतरेषांसुवर्णमयलक्ष्मी
नारायणप्रतिमापूजनंयंत्रपूजनंवाअथपीठदेवतास्थापनं ॥ ॐसर्वत्र ॥ मं-

डूकायनमः कालाग्निरुद्रायन० आधारशक्त्यैन० कर्माय० वराहाय० अनं-
ताय० सुधासिंधुपरिवृतपृथिव्यैनमः रत्नद्वीपाय ० मणिमंडपायनमः कल्प-
तरवेन० वेदिकायै० मंचकाय० तत्पादचतुष्के धर्माय०॥ ज्ञानाय० वैराग्या०
ऐश्वर्याय० गात्रचतुष्केअधर्माय० अज्ञानाय० अवैराग्या० अनैश्वर्याय० मध्ये
आनंदकंदाय० संविन्नालाय० सर्वतत्त्वात्मकपद्मा० प्रकृतिमयपत्रेभ्यो ० वि
कारमयकेसरेभ्यो ० पंचाशद्वर्णबीजाढ्यकर्णिकायै० सूर्यमंडलाय० चंद्रमंड
लाय० वन्हिमंडलाय० सत्वाय० रजसेन० तमसेन० आत्मने ० अंतरात्मने०
परमात्मने० ज्ञानात्मने० मायातत्त्वाय० कलातत्त्वाय० विद्यातत्त्वाय ० पर
तत्त्वाय० इतिसंपूज्य ॥ पीठशक्तिपूजयेत् ॥ दशदिक्षुप्रागादिक्रमेण ॥ ती
व्रायैन० ज्वालिन्यैनमः नंदायै० भोगदायै० कामरूपिण्यै० उग्रायै ० तेजोव
त्यै० सत्यायै० पद्मवासिन्यै ॥ मध्येपीठशक्त्यैन ० वामेह्रींसर्वशक्तिकमला
सनाय० दक्षिणेपराशक्तिरुद्राय० अष्टदलमध्यात्पाश्चिमेउदक्संस्थाः गण
पतये० गौर्यैन० वरुणाय० ॥ब्रह्मणे० विष्णवे ० रुद्राय० अष्टदलसंध्यगेब
हिंः सूर्याय० चंद्रमसेन० भोमाय० बुधायन० बृहस्पतये० शुक्राय० शनैश्वरा

य०राहवे०केतवे०अष्टदलेषुइंद्राय० अग्नयेन०यमाय०निर्ऋतये ०वरुणाय
वायवे०सोमाय०ईशानाय०चतुर्दलेषुगणपतये० दुर्गायै०क्षेत्रपालाय० वा
स्तोष्पतये० ॥इतिपीठदेवतास्थापनंतत्पूजनंचकृत्वा ॥ मध्येसंपूजितपीठे
अष्टशक्ति श्रीलक्ष्मीसहितसत्यनारायणायनमः सत्यनारायणंआवाहयामि
॥ अथध्यानं ॥ शांताकारंभुजगश० ॥ ॐऋत सत्यंपरंब्र० ॥ ध्यायेत्सत्यं
गुणातीतंगुणत्रयसमन्वितं ॥ लोकनाथंत्रिलोकेशंकौस्तुभाभरणंहरिम् ॥१॥
नीलवर्णंपीतवासंश्रीवत्सपदभूषितं ॥ गोविंदंगोकुलानंदंब्रह्माद्यैरपिपूजितं
॥२॥ अंजलौपुष्पंगृहीत्वाहृदिस्थंदेवंश्वासमार्गेणपुष्पेआगतंध्यात्वा ॥ ॐस
हस्रशीर्षा०ॐहिरण्यवर्णां ०॥ आगच्छदेवदेवेशतेजोराशेजगत्पते ॥ क्रिय
माणांमयापुजांगृहाणसुरसत्तम ॥ १ ॥ श्रीसत्यनारायणंसांगंसपरिवारंसायु
धंसशक्तिकमावाहयामि ॥ इतिपुष्पंसमर्पयेत् ॥ शालिग्रामशिलायांनित्यपू
ज्यमूर्त्यादौवापूजनंचेत्पूर्वोक्तप्रकारेणनावाहनम् ॥ किंतुआवाहनमंत्रैःपुष्पां
जलिसमर्पणंमात्रंकार्यं ॥ ॐपूरुषएवेदंसर्वं० ॐतांमआवहजातवे० ॥ ना
नारत्नसमायुक्तंकार्त्तस्वरविभुषितम् ॥ आसनंदेवदेवेशप्रीत्यर्थंप्रतिगृह्यता

म्॥२॥ श्रीसत्यनारायणायसांगायसपरिवारायमनमः ॥आसनंस० ॥ॐए
तावानस्यमहिमा०अश्वपूर्वा० ॥ गंगादिसर्वतीर्थेभ्योमयाप्रार्थनयाहृतम् ॥
तोयमेतत्सुखस्पर्शंपाद्यार्थंप्रतिगृह्यतां ॥३ ॥श्रीसत्यनारा०पाद्यंस०॥ॐत्रि
पादूर्ध्व० ॐकांसोस्मितां०॥नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेधरणीधर॥ नमस्तेकम
लाकांतगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते ॥४॥ श्रीसत्य०॥ॐतस्माद्विराळ०ओंचंद्रांप्रभा
सां० ॥ कर्पुरवासितंतोयंमंदाकिन्याःसमाहृतं ॥आचम्यतांजगन्नाथमयादत्तं
हिभक्तितः॥५॥श्रीसत्य०आचमनीयं०ओंयत्पुरुषेण ०ओंआदित्यवर्णे०गंगा
चयमुनाचैवनर्मदाचसरस्वती॥तापीपयोष्णीरेवाचताभ्यःस्नानार्थमाहृतं॥६॥
श्रीस०मलापकर्षस्नानंस०ओंआप्यायस्व०श्रीस.पयस्नानं.ओंदधिक्राव्णो
श्रीस०दधिस्नानंस०ओंघृतंमिमिक्षे०श्रीस०घृतस्ना०॥ओंमधुवाता०श्रीस०
मधुस्नानं ० ॥ ओंस्वादुःपवस्व ० श्रीसत्य ० शर्करास्नान ०ओंगंधद्वारां०
श्रीस० गंधोदकस्नानं ० दधिक्षीरंघृतंचैवमधुखंडविमिश्रितं ॥ तृप्त्यर्थंतव
देवेशमधुपर्कंददाम्यहं ॥ ७ ॥ श्रीस० मधुपर्कं० ॥ ओं कनिक्रदज्जनुषंप्र
ब्र०॥ अभ्यंगार्थं महीपालतैलंपुष्पादिसंभवम् ॥ सुगंधंद्रव्यसंमिश्रंसंगृहा

णासुरेश्वर ॥ ८ ॥ श्रीस० अभ्यंगस्नानं० ॥ अंगोद्वर्तनकंदेवकस्तुर्यादि
विमिश्रितं ॥ लापनार्थंगृहाणेदंहरिद्राकुंकुमैर्युत ॥९॥ श्रीस० अंगोद्वर्तनं
नानातीर्थादाहृतंचतोयमुष्णंमयाकृतम् ॥ स्नानार्थंचप्रयच्छामिस्वीकुरुष्व
दयानिधे ॥ १० ॥ श्रीस० उष्णोदकस्नानं० ॥ ओं आपोहिष्ठाम० ॥
श्रीसत्य० शुध्दोदकस्नानं० ॥ नाममंत्रेणदशोपचारैःपूजयेत् ॥ ततोमहा
भिषेकंकुर्यात् ॥ स्वर्णधमानुवाके ॥ पुरुषसूक्तेनअतोदेवाइतिषड्ऋग्भि
र्विष्णुसूक्तेःश्रीसुक्तेनचाभिषिंचेत् ॥ ओंनमोनारायणायेतिद्वादशवारंतर्प
येत् ॥ ओं गृहावैप्रतिष्ठासुक्तं० ॥श्रीसत्यनारायणायसांगायसपरिवारा-
यसायुधायसशक्तिकायनमः॥ सुप्रतिष्ठितमस्तु॥ओं तंयज्ञं०ओं उपैतुमां ॥
तप्तकांचनवर्णाभंपट्टोर्णमृदूलंशुभम्॥ युग्मवस्त्रंगृहाणेदंपरिधानायमाधव॥
११॥ श्रीस०वस्त्रंयुग्मं०॥ देव्यै०वस्त्रंकुंचुकीं० ॥ ओं तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः
संभृतं०ऊंक्षुत्पिपासा० ॥ ० ब्रह्मविष्णुमहेशैश्चनिर्मितंब्रह्मसुत्रकम् ० यज्ञो
पवीतंतद्दानात्प्रीयतांकमलापतिः ॥ १२ ॥ श्रीस०यज्ञोपवी० ॥ आचम
नीयं ॥ ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतऋ्‌०अं ।गंधद्वारां० ॥ गोरोचनंचंदनदेवदा

रुकपूरकृष्णागरुनागराणि ॥ कस्तूरिकाकेशरामिश्रीतानियथोचितंसत्यम
यार्पितानि ॥ १३ ॥ श्रीस०गंधं ॥ हरिद्रारंजिता०इत्यादिमंत्रैर्हरिद्रादिव
क्ष्यमाणसौभाग्यद्रव्याणितत्तन्मंत्रैर्लक्ष्म्यादिभ्यःसमर्पयेत् ॥ हरिद्रां० ॥
कुंकुमंकामुकं० ॥ कुंकुमं ॥ कज्जलं०कंठसूत्रं० हस्तभूषणं ० केशभुषणं०
सीमंतभूषणं० ताडपत्रं ओंआहिरिविभोगैः० ॥ श्रीस ० नानापरिमलद्र
व्याणिश्वेततंडुलसंयुक्तान्कुकुमेनविराजितान् ॥ अक्षातांस्त्वंगृहाणेशना
रायणनमोस्तुते ॥ १४ ॥ श्रीस० अक्षतान् ॥ ओंतस्मादश्वा० ओंमनसः
काम० ॥ माल्यादीनि० ॥ १५ ॥ जातीपुष्पंचकल्हारंकमलंकरवीरकं ॥
केतकंबकुलंचैवनारायणददाम्यहम् ॥ १६ ॥ श्रीस० पुष्पाणि ॥ तुल
सीकुंदमंदारपारिजातांबुजैस्तुया ॥ पंचभिर्ग्रथितामालावैजयंतीतिकथ्यते.
१७ ॥ श्रीस०वैजयंतीमालां० कटिसुत्रांगुलीयेचकुंडलेमुकुटंतथा ॥ वन
मालांकौस्तुभंचगृहाणपरुषोत्तम ॥ १८ ॥ श्रीस० नानालंकारान् ॥ विष्णु
सहस्रनामभिःसहस्रतुलस्यर्पणम् ॥ अथांगपूजा ॥ सत्यपरब्रह्मणे
नमः ॥ पादौपूजयामि ॥ संकर्षणाय० गुल्फौपू० ॥ कालत्मने०जानुनीपू०

विश्वरूपाय० जंघेपू० ॥ विश्वाय० कटिंपू० ॥ पद्मनाभाय० नाभिंपू० ॥ परमात्मने० हृदयंपू० ॥ वैकुंठाय० कंठंपू० सर्वास्त्रधारिणे० बाहूपू० श्रीच रूपतये० मुखंपू ॥ हरये० जिव्हांपू० ॥ दामोदराय० दंतान्पू ॥ सहस्राक्षाय० नेत्रेपू० ॥ केशवाय० ललाटंपू० ॥ सर्वात्मनेन० शिरःपू० ॥ श्रीलक्ष्मी सहितसत्यनारायणायनमः ॥ सर्वांगं पूजयामि ॥ अथावरणपूजा ॥ तुलसीकुंकुमाक्षतपूष्पाण्यर्पयेत् ॥ बिंदुमध्येश्रीसत्यनारायणायनमः ॥ दक्षिणेमहालक्ष्म्यैन० वामेसंकर्षणाय० पूरतःगरुडाय० वामपार्श्वे अक्रूराय० दक्षिणपार्श्वेउद्धवाय० दयाब्धेत्राहिसंसारसर्पान्मांशरणागतं ॥ भक्त्या समर्पयेतुभ्यंप्रथमावरणार्चनं ॥ १ ॥ अनेनप्रथमावरणपूजनेनभगवान् श्री सत्यनारायणःप्रीयतां ॥ त्रिकोणेषुपूर्वादिक्रमेण ॥ लक्ष्मीहृषीकेशाभ्यां० गौरीरुद्राभ्यां० सरस्वतीकमलासनाभ्यां० तद्बाह्यदलेसुवर्णायन० वृषभाय० हंसाय० दयाब्धेत्रा० द्वितीयावरणपू ॥ २ ॥ षट्कोणेषुपूर्वादिक्रमेण ॥ मत्स्याय० कूर्माय० वराहाय० नारसिंहाय० वामनाय० परशुरामाय ० ॥ तद्बाह्ये ॥ रामाय० कृष्णायन० बौद्धाय० कल्किने० व्यासाय ० पृथिव्यै

दयाब्धेत्रा० तृतीयावरणपू० ॥ ३ ॥ ततूबाह्यवृत्तेषुपूर्वादिक्कमेण ॥ मित्राय ० सोमाय० अंगारका० बुधाय० बृहस्पतये० शुक्राय ० शनैश्चराय ० राहवेन० केतवेन० ॥ अष्टदलेषुपूर्वादिक्रमेण ॥ इंद्राय० अग्नये० यमाय निर्ऋतये० वरूणाय० वायवेन० ॥ सोमाय० ईशानाय० ॥ तद्वाह्यदलेषुवज्राय० शक्तये० दंडाय० खड्गाय० पाशाय० अंकुशाय० गदायै० त्रिशलाय० दयाब्धेत्राहि ० अनेनचतुर्था ० ॥ ४ ॥ वृत्तेकेशवादिचतुर्विंशतिनामभिःपूर्वादिक्रमेण ॥ चतुर्दलेपुर्वेसुदर्शनाय० दक्षिणेपाशुपताय० पश्चिमेशार्ङ्गाय० उत्तरेगदायै० ध्रुवाय० नारदाय० सप्तर्षिभ्यो० गंगादिनदीभ्यो सप्तसागरेभ्यो ०नागिन्यादिसहस्त्रफणांकितनागायनमःगंधर्वाद्यप्सरोभ्यो दयाब्धेत्रा० पंचमावरणार्चनं ॥ अनेनपंचमावरणार्चनेनभगवान्श्रीसत्यनारायणःप्रीयतां ॥ ५ ॥ ॐयत्पूरुषं० ॐकर्दमेन० वनस्पति० श्रीसत्य० धूपंसम० ॥ ॐब्राह्मणोस्य० ॐआपःस्त्रजंतु ० ॥ आज्यंचवर्त्ति० श्रीस० दीपं० ॥ ॐचंद्रमामन० ॐआर्दांपु०रंभाफलंधृतंक्षीरंगोधूमस्यचचुर्णकं ॥ शर्करायुक्तनैवेद्यंसपादंभक्ष्यमुत्तमं ॥२१॥ श्रीस० नैवेद्यं० ॥ मध्येपानीयं०

उत्तरापोशनं० हस्तप्रक्षा० मुखप्रक्षालनं० करोद्वर्तनार्थेचंदनं० मुखवासार्थेपूगीफलमितितांबु० हिरण्यगर्भेतिमाहादक्षिणांस० ॥ कूष्मांडंमातुलिंगं चकर्कटीदाडिमीफलं ॥ रंभाफलनारिकेलंजंबीरंबदरंतथा ॥ २२ ॥ श्री सत्यनाराय०फलाष्टकं० ० ॐ नाभ्याआ० ॐ आर्द्रायःकव्यानिकानिच०॥ २३॥ श्रीस०प्रदक्षिणांस०॥ ॐ सप्तास्यासन्० ॐ तांमआवह० नमःसर्वहितार्थायजगदाधारहेतवे ॥ साष्टांगोयंप्रणामस्तेप्रयत्नेनमयाकृतः ॥२४॥ श्रीस० नमस्कारं० ॥ नीरांजनंगृहाणेदंघृतदीपविराजितं ॥ स्वप्रकाशप्रकाशात्मन्प्रकाशितदिगंतर ॥२५॥ श्रियेजातःश्रियआ ० श्रीस० नीरांजनदीपं० ॥ कर्पुरकंमहाराजरंभोद्भूतंचदीपकं ॥ मंगलार्थंमहीपालसंगृहाणजगत्पते ॥ २६ ॥ श्रीस० कर्पूरदीपं० ॥ गृहाणपरमेशानसरत्नेछत्रचामरे ॥ दर्पणंव्यजनंचैवराजभोगाययत्नतः ॥ २७ ॥ श्रीस० ॥ राजोपचारान् ॥ ॐयज्ञेनयज्ञ० ओंयःशुचिःप्रयतोभत्वा ० ॥ विद्याबुद्धिधनैश्वर्यपुत्रपौत्रादिसंपदः ॥ पुष्पांजलिप्रदानेनदेहिमेईप्सितंवरं ॥ २८ ॥ नमोस्त्व० श्रीस० मंत्रपुष्पं० ॥ आवाहनंनजानामिनजानामिविसर्जनं ॥

पूजांचैवनजानामिक्षम्यतांपरमेश्वर ॥ २९ ॥ श्रीसत्य० प्रार्थनां० ॥ यस्य
स्मृत्या० ॥ अनेनकृतपूजनेनश्रीलक्ष्मीसहितसत्यनारायणः सांगः सपरि
वारः प्रीयतां ॥ अथकथाश्रवणंकार्यं ॥ कथाश्रवणानंतरंव्यासपूजनंपूस्तक
पूजनंब्राह्मणसुवासिनीपूजनंचकृत्वादेवंदशोपचारैः संपूजयेत् ॥ तन्मध्येम-
हानैवेद्योत्तरंमंगलार्त्तिक्यंकृत्वामंत्रपूष्पांतेप्रार्थयेत् ॥ अथप्रार्थनादशकं ॥
कनकरुचिदुकूलः कुंडलोल्लासिगल्लः शमितभुवनभारः कोपिलीलावतारः त्रिभु
वनसुखकारीशेषशायीमुकुंदः परिकलितरमांगोमंगलंनस्तनोतु ॥
॥ नारायणस्त्वमेवासिसर्वेषांचहृदिस्थितः ॥ प्रेरकः प्रेर्यमाणानांत्वयाप्रेरित्तमा
नसः ॥१॥ त्वदाज्ञांशिरसाधृत्वाभजामिजनपावनं ॥ नानोपासनमार्गाणांभा
वकृद्भावबोधकः ॥२॥ भावार्थकृद्भावभूतोभवसौख्यप्रदोभव ॥ त्वन्मायामोहि
तंविश्वंत्वयैवपरिकल्पितं ॥३॥ त्वदधिष्टानमात्रेणसैवसर्वार्थकारिणी ॥ त्वामे
वतांपूरस्कृत्यभजामिधनकाम्यया ॥४॥ नमेत्वदन्यस्त्रातास्तित्वदन्यन्नहिदै
वतं ॥ त्वदन्यंनहिजानामिपालकंपूण्यरूपकं ॥५॥ यावत्सांसारिकोभावस्त्व
मेवभावनात्मकः ॥ तावत्सिद्धिर्भवेत्साध्यासर्वदासर्वथाविभो ॥६॥ पापिना

महमेकोग्रयोदयालूनांत्वमग्रणीः॥दयनीयोमदन्योऽस्तितवकोत्रजगत्रये ॥७॥
त्वयाचाहंनसृष्टश्चेत्तवमास्तुदयालुता ॥ आमयोवानसृष्टश्चेदौषधस्यवृथोद
यः॥८॥ पापसंघपरिक्रांतःपापत्मापापरुपधृक् ॥ त्वदन्यःकोत्रपापेभ्यस्त्रा
तास्तेजगतीतले ॥९॥ त्वमेवमाताचपितात्वमेवत्वमेवबंधुश्चसखात्वमेव ॥ त्व
मेवविद्याद्रविणंत्वमेवत्वमेवसर्वंममदेवदेव ॥१०॥ प्रार्थनादशकंचैवमूलाष्टक
मथापिवा ॥ यःपठेच्छृणुयान्नित्यंतस्यलक्ष्मीःस्थिराभवेत् ११॥ आवाहनं
नजानामि ०॥१२॥ अन्यथाशरणंना ०॥१३॥ गतंपापंगतंदुःख०॥१४॥मंत्र
हीनंक्रियाहीनंद्रव्यहीनंसुरेश्वर ॥ यत्पूजितंमयादेवपरिपुर्णंतदस्तुमे॥१५॥
विष्वक्सेनादीन्पूजयेत् ॥ अनेनअत्रगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यफलतांबूलदक्षि
णाप्रदक्षिणानमस्कारपरिवारदेवतापूजनकथाश्रवणाख्येनकर्मणाश्रीलक्ष्मी
सहितश्रीसत्यनारायणदेवताप्रीयतां ॥ तत्सत्ब्रह्मार्पणमस्तु ॥ ब्राह्मणेभ्यो
महाप्रसादतांबुलदक्षिणांदत्वा ॥ तेभ्यःआशिषोगृहीत्वा ॥ अद्यपूर्वोच्च० ॥
श्रीसत्यनारायणव्रतकर्मणः सांगतासिद्ध्यर्थंब्राह्मणसुवासिनीसमाराधनंकरि
ष्ये ॥ नारायणगायत्रींअष्टवारंजपेत्॥नारायणायविद्महेवासुदेवायधीमहि॥

तन्नोविष्णुःप्रचोदयात् ॥ तीर्थप्रसादंगृण्हीयात् ॥ मंत्रः ॥ पादोदकंसत्यदेव नरोयःपिबतेतव ॥ तस्यांतर्गतजंपापंनश्यतेनात्रसंशयः॥ १ ॥ नारायणप्रसादं तुगृहीत्वाभक्तिभावतः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिप्रेत्यसायुज्यमाप्नुयात् ॥ २ ॥ प्रसादंभक्षयेत् ॥ बांधवैःसहसुहृद्युक्तोभुंजीतरात्रौजागरणंकुर्यात् ॥ देवसन्निधौवेदघोषंहरिकीर्तनंवाकुर्यात् ॥ नानानृत्यवाद्यादियुक्तभजनंकृत्वा ॥ प्रातर्ब्राह्ममुहूर्तेचोत्थायनित्यकर्मानंतरमुत्तरपूजांकृत्वा ॥ ओंसहस्रशीर्षेदेवं इतिवैदिकमंत्रंपठेत् ॥ नाराकणगायत्रींदशवारंजपेत् ॥ शंखचक्रगदापद्मश्रीवत्सवेणुकौस्तुभवनमालादिमुद्राः। प्रदर्श्यउपसंहारमुद्रयापुष्पप्रसादंगृण्हीयात् ॥ यथेप्सितंप्रार्थयेत् ॥ ततःऊतिष्टब्रह्मण० ॥ यांतुदेवगणाःसर्वे० ॥ शालग्रामशिलांस्वस्थानेस्थापयेत् ॥ आचार्यंयथाशक्त्यावस्त्राभरणादिना पूजयेत् ॥ आचार्यायपूजापीठंसदक्षिणंगांचदद्यात् ॥ विष्णुस्मरेत् ॥ इति सत्यनारायणव्रतविधिःसमाप्तः ॥ श्रीकृष्णार्पण० ॥

श्रीसत्य नारायणायनमः

अथ सत्य नारायण पूजा विधिः

સત્ય નારાયણ પૂજાવ્રત ધારણ કરવા વાળા પુરૂષોએ સત્ય નારયણની પૂજા, કથા ઓચ્છવ, બ્રાહ્મણ ભોજન, વિગેરે કયે દિવસે કરવું. તેનો નિયમ—સંક્રાંત, પૂર્ણમાશિ, એકાદશિ, રવિવાર, કે વ્યતિપાતને દિવસે, અથવા કોઈ પણ શુભ દિવસે, સાયંકાળે, સ્નાન કરીને સત્ય નારાયણની પુજાના સ્થાનમાં આવી આસન ઉપર બેસીને ૧ પવિત્રી ધારણ કરીને આચમન કરવું. ને સત્ય નારાયણની પૂજાને અંગે ગણેશ, ગૌરી, વરૂણ, અને નવગ્રહ વિગેરે સર્વ દેવતાની આવાહન તથા પ્રતિષ્ઠા કરીને સંકલ્પ કરવો. (અદ્યેત્યાદિ) કરીને સત્ય નારાયણ પૂજાને અંગે ગૌરી, ગણેશ, વિગેરે સર્વ દેવતાને પાદ્યાદિ વિગેરે ષોડશોપચાર તેતે દેવતાના મંત્રે કરીને કરવા.

ત્યાર પછી સત્ય નારાયણની પુજાનો પ્રકાર કહેછે. હાથમાં પૂષ્પ ધારણ કરીને સત્ય નારાયણના રૂપના વર્ણનનું ધ્યાન ધરવું.

શ્લોક. ध्यायेत्सत्यंगुणातीतंगुणत्रयसमान्वित, लोकनाथंत्रिलोकेशंकौस्तुभाभरणंहारिम्. ॥१॥

ટીકા—સત્ય નારાયણની કથા કરવા વાળો પુરૂષ કથા બેસાડવા વાળા પુરૂષને તેમજ સર્વે સાંભળનારા જનોને કહે કે સત્ય સ્વરૂપ સત્ય નારાયણના રૂપનું ધ્યાન કરો. કેવું છે તે સત્ય નારાયણનું રૂપ. માયાના ગુણથી રહિત, માયાના ત્રણે ગુણને પ્રકાશ કરવા વાળું, સર્વ લોકપાળના નાથ ત્રીલોકીના ઇશ્વર, કૌસ્તુભ મણી ગળાને વિશે આભુષણ છે. જેને, એવા સત્ય નારાયણના રૂપનું ધ્યાન ધરો.

શ્લોક. निलवर्णपीतवासं श्रीवत्सपदभूषितम् गोविंदंगोकुलानंदं ब्रह्माद्यैरपिपूजितम् ॥ २ ॥

વળી કેવું છે તે સ્વરૂપ, નીલવર્ણ એટલે ઘનશ્યામ સ્વરૂપ, અને પીતાંબર ધારણ કરેલાં છે. શ્રી વત્સ ચિન્હવક્ષ સ્થળમાં શોભાયમાન છે અને ગોવિંદ જેનું નામછે. ગોકુળને આનંદ આપવા વાળા અને વળી બ્રહ્માદિદેવતા જેના ચરણની ઉપાસના કરી રહ્યા છે, એવા સત્ય નારાયણ દેવનું ધ્યાન ધરો.

શ્લોક. सत्यनारायणंदेवं वंदेहंकामदंप्रभुम् लीलयाक्तितंविश्वं येनतस्मैनमोनमः ॥ ३ ॥

શ્રી સત્ય નારાયણ દેવને નમસ્કાર કરૂ છઉ. કેવા છે તે સત્ય દેવ, સર્વને શોભિત કરવા વાળા સર્વના મનોરથ

પૂર્ણ કરવા વાળા. સર્વને સર્વ વરદાન આપવામાં સમર્થ. ને પોતાની માયાએ કરીને જગત ઉત્પંન કરીને અંતરયામી રૂપે સર્વને પ્રકાશ કરી રહ્યા. હેવા સત્યદેવને નમસ્કાર કરૂં છઉં.

अथकथा. ऋषयऊचुःएकदानैमिषारण्येऋषयःशौनकादयः॥ पप्रच्छुर्मुनयःसर्वेसूतंपौराणिकं खलु. ॥१॥ व्रतेनतपसाकिंवाप्राप्यतेवांछितंफलं ॥ तत्सर्वंश्रोतुमिच्छामःकथयस्वमहामुने ॥२॥

ટીકા—કોઈ કાળને વિશે અજોધ્યાની સમીપે નિમીશા અરણ્યમાં શૌનક વિગેરે સર્વે રૂષી મંડળ મળીને બેઠા હતા. તે વખતે ત્યાં સુત પુરાણી આવી પ્હોંચ્યા, તે વખતે સર્વ રૂષી લોકોએ વિચાર કર્યો કે માહાત્મા સૂત પુરાણીને ભગવત કથા વારતા સંબંધી પ્રશ્ન કરો તે વખતે સર્વ રૂષી મંડળમાં વૃદ્ધ શૌનકરૂષી, તેણે સૂત પુરાણીને પ્રશ્ન કર્યો કે હે સુત! આ લોકમાં કોણ એવા તપે કરીને ! કોણ એવા વ્રતે કરીને! કોણ એવા જપે કરીને ! કોણ એવી કૃતિએ કરીને ! વાંછિતફળ થોડા સાધને કરીને મળે. તે સર્વ હમો સાંભળવાની ઈચ્છા કરીયેછીયે, તે ઉત્તમકથાહમોને કહો.

सूतउवाच--नारदेनैवसंपृष्टोभगवान्कमलापतिः॥ सुरर्षयेयथैवाहतच्छृणुध्वंसमाहिताः ॥३॥ एकदानारदोयोगीपरानुग्रहकांक्षया ॥ पर्यटन्विविधान्लोकान्मर्त्यलोकमुपागतः॥४॥ ततोदृष्ट्वा जनान्सर्वान्नानाक्लेशसमन्वितान् ॥ नानायोनिसमुत्पन्नान्क्लिश्यमानान्स्वकर्मभिः॥५॥ केनोपायेन चैतेषांदुःखनाशोभवेद्ध्रुवम् ॥ इतिसंचिंत्यमनसाविष्णुलोकंगतस्तदा ॥ ६ ॥ तत्रनारायणंदेवं शुक्लवर्णचतुर्भुजं ॥ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम्॥७॥तंदृष्ट्वादेवदेवेशंस्तोतुंसमुपचक्रमे॥

ટીકા—સુત કહેછે હે શૌનક રૂષીઓ, તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર કહું તે શાંભળો. કોઈ કાળને વિશે લક્ષ્મિપતિ વૈકુંઠવાશી નારાયણના પ્રતિ, નારદજીએ પ્રશ્ન કર્યો હતો. તે પ્રશ્નના ઉત્તરમાં તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર થશે. તે તમો સાવધાન થઈને સાંભળો. કોઈ એક વખતમાં યોગેશ્વરમાં શ્રેષ્ટ એવા નારદજી તે સર્વે લોકોના કલ્યાણની ઈચ્છા રાખીને સ્વર્ગ આદિ લઈ વિવિધ પ્રકારના લોકોમાં ફરતાં ફરતાં મનુષ્ય લોકમાં આવ્યા. મનુષ્ય લોક જોતામાં સર્વે જનોને ક્લેશયુક્ત જોયા. નાના પ્રકારની જાતોના નાના યોનીને વિશે પોતાના કર્મે કરીને ક્લેશીત જોવામાં આવ્યા. હવે નારદજીએ પોતાના મનમાં ચીંતન કર્યું કે એવો કોણ સેહેલો ઉપાય હોય કે તેણે કરીને એ સઘળા લોકોના દુઃખનો નાશ થાય.

એ પ્રકારે ચીંતવન કરતા કરતા વિષ્ણુ લોક ગયા. તાહાં વિષ્ણુ લોકમાં શંખ, ચક્ર, ગદા, પદ્મ, વનમાળા, વિગેરે શોભીત શોભાયમાન, શુકલવર્ણ, ચતુર્ભુજ સર્વોત્તમ દેવ નારાયણ સ્વરૂપ જોતું. ૭ તે સ્વરૂપ શાક્ષાત દેવેશ્વર સ્વરૂપ જોઈને સ્તોતું એટલે સ્તુતી વંદના કરવાને સારૂ આરંભ કર્યો.

॥श्रीनारदउवाच-नमोवाङ्मनसातीतरूपायानंतशक्तये॥८॥ आदिमध्यांतहीनायानिर्गुणायत्मने॥ सर्वेषामादिभुतायभक्तानामार्त्तिनाशिने ॥९॥ श्रुत्वास्तोत्रंततोविष्णुर्नारदंप्रत्यभाषत ॥

ટીકા—શ્રી નારદજી કેહે: હે નારાયણ હું તમોને નમસ્કાર કરૂં છઉં કેવાછો તમો કે. જેનો આદી, મધ્ય, અંત, છેજ નહી. ને માયાના ગુણથી રહિત છો. વળી કેવા છોકે માયાના ગુણને ચલાવવા વાળા. વળી કેવા છો!તમો કે સર્વથી આદિછો. ને ભક્ત જનોના દેહીક, માનશીક, તાપ, ભયને દુર કરવા વાળા. હેવા તમો નારાયણ સ્વરૂપને હું નમસ્કાર કરૂં છઉં. એવી નારદજીની સ્તુતી સાંભળીને નારદના પ્રતિ વિષ્ણુ ભગવાન પ્રસન્ન થઈને કહે છે.

श्रीभगवानउवाच-किमर्थमागतोसित्वंकिंतेमनसिवर्तते॥१०॥कथयस्वमहाभागतत्सर्वंकथयामिते॥

ટીકા—શ્રી વૈકુંઠવાશી ભગવાન કહે છે કે હે નારદ; તમો શાને વાસ્તે આવ્યા છો. શું તમારા મનમાં વિચાર છે હે મહા ભાગવત. હે ભક્તજન શીરોમણી હે નારદ તે વૃતાંત મારી આગળ કહો. તે તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર હું પ્રસન્ન થઈને કહીશ.

श्रीनारदउवाच-मर्त्यलोकेजनाःसर्वेनानाक्लेशसमन्विता ॥ ११ ॥ नानायोनिसमुत्पन्नाःपच्यंते पापकर्मभिः॥ तत्कथंशमयेन्नाथलघुपायेनतद्वद॥१२॥श्रोतुमिच्छामितत्सर्वंकृपास्तियदितेमयि॥

ટીકા—નારદજી કહે છે હે માહારાજ મૃત્યુ લોકને વિશે સર્વ જનો નાના પ્રકારના ક્લેશે કરીને દુખી જોયા. વિવિધ પ્રકારની યોનીને વિશે ઉત્પન થએલા પોતાના શુભાશુભ કર્મે કરીને માયાના ગુણમાં રચીપચી રેહેલા જોયા. અને તે લોકોના દુખરૂપી કર્મનો નાશ થોડા વખતમાં સેહેજસાજ સાધને કરીને દુર થાય. હેવો સેહેલો ઉપાય કહો. વાસ્તે હે નાથ તે સેહેલો ઉપાય સાંભળવાની હું ઈચ્છા કરૂં છઉં તે પ્રસંગ હમો શ્રધાવાનને કહો.

श्रीभगवानउवाच- साधुपृष्टंत्वयावत्स, लोकानुग्रहकांक्षया ॥ १३ ॥ यकृत्वामुच्यतेमोहात्त

च्छृणुष्ववदामित॥ व्रतमस्तिमहत्पुण्यंस्वर्गेमर्त्येचदुर्लभं ॥१४॥ तवस्नेहान्मयावत्सप्रकाशःक्रियतेऽधुना, सत्यनारायण स्यैवंव्रतंसम्यग्विधानतः ॥१५॥कृत्वासद्यःसुखंभुक्त्वापरत्रमोक्षमाप्नुयात् ॥ तच्छ्रुत्वाभगवद्वाक्यंनारदोमुनिरब्रवीत ॥१६॥

टीका—भगवान कहेछे. हेनारद, हे पुत्र तमारो प्रश्न त्रिलोकना हितने वास्ते घणो सारो छे. जे प्रश्ने करीने मायाना बंधनमांथी जीव छुटी जाय. ते प्रश्नना उत्तर हुं कहुं ते तमो सावधान थईने सांभळो. के जे व्रत मृत्यु लोकने वीषे तेमज देव लोकने विषे पण दुर्लभ छे. ते तमारा स्नेहे करीने कहुं छउं. अने ए व्रत हुं हमणांज प्रकाश करूं छउं. के ते व्रत सत्यनारायण देवनुं छे ने ते सारी रीते विधी पुर्वक जाणवुं जोईए.

ते व्रत करवाथी तत्काळ आ लोकने विशे सुख. संपत, भोग. वैभव. भोगवीने अंतमां सुख पुर्वक जनम मरणना प्रवाहमांथी छुटीने भगवतना लोकनी प्राप्ति थाय. ए वात श्री विष्णुना मुखारविंदनी सांभळीने फरीथी नारदजी भगवानना प्रति प्रश्न करे छे.

श्रीनारदउवाच-किंफलंकिंविधानंचकृतंकेनैवतद्व्रतम्॥तत्सर्वंविस्तराद्ब्रहिकदाकार्यंहितद्व्रतं१७

टीका—नारदजी कहेछे के करुणानाथ,ते व्रतनुं शुं फळ छे अने शुं तेनुं विधान छे.अने कोणे ते व्रत कर्युं हतुं ते सघळु विस्तार पुर्वक हमोने कहो. ने व्रत कया मासमां, कया पक्षमां कोण तिथिमां. कोण नक्षत्र विगेरेनो शुभ दिवस कयो छे. के ते दिवसे करवुं ते सघळु हमोने कहो.

श्रीभगवानुवाच- दुःखशोकादिशमनं, धनधान्यप्रवर्धनं ॥ सौभाग्यसंततिकरं सर्वत्रविजयप्रदम्॥१८॥ यस्मिन्कस्मिन्दिनेमर्त्यो; भक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥ सत्यनारायणंदेवंयजेच्चैवनिशामुखे॥१९॥ब्राह्मणैर्बांधवैश्चैवसहितोधर्मतत्परः॥ नैवेद्यंभक्तितोदद्यात्सपादंभक्ष्यमुत्तमम् ॥२०॥ रंभाफलंघृतंक्षीरंगोधूमस्यचचूर्णकम् ॥ अभावेशालिचूर्णंवाशर्करावागुडस्तथा ॥२१॥ सपादंसर्वभक्ष्याणिचैकीकृत्यानिवेदयेत् ॥ विप्रायदक्षिणांदद्यात्कथांश्रुत्वाजनैःसह ॥२२ ॥ ततश्च

बंधूभिःसार्धंविप्रांश्चप्रतिभोजयेत् सपादंभक्षयेद्भक्त्यानृत्यगीतादिकंचरेत् ॥ २३ ॥ ततश्चस्व गृहंगच्छेत्सत्यनारायणंस्मरन् ॥ एवंकृतेमनुष्याणांवांछासिद्धिर्भवेद्ध्रुवम्॥२४॥ विशेषतःक लियुगेलघुपायोस्तिभूतले ॥२५॥

ટીકા—શ્રી ભગવાન કહેછે કે હે નારદ, એ વ્રત દુઃખ શોકને દુર કરવાવાળુ, ધનધાન્યને વધારવાવાળુ, સૌભાગ્ય સંતતીને પ્રાપ્તિ કરવાવાળું, સર્વત્ર વિજયને આપવાવાળું. ૧૮ એ વ્રત ધારણ કરવાવાળા પુરૂષે કોઈ પણ શુભ દિવસ જોઈને રાત્રીના પ્રથમ ભાગમાં એટલે શાયંકાળની વખતથી સત્યનારાયણ દેવના વ્રતનો આરંભ કરવો. ૧૯ એ વ્રતને અંગે બ્રાહ્મણ લોકોને બોલાવવા. પોતાની જાતિવાળા સગા વિગેરે મીત્ર ઇષ્ટ વર્ગ વિગેરે સવને આદર સત્કાર પુર્વક બોલાવવા, ને નારાયણના નૈવેદની સામગ્રી સવાઈ રાખવી. ૨૦ ને નૈવેદની સામગ્રીમાં કેળાં, ઘીઈ, દુધ; ઘઉનો લોટ ન મળે તો ચોખાનો લોટ, તેમજ ખાંડ અથવા ગોળ. ૨૧ એ સઘળું નૈવેદનું સવાયું રાખવું. એ સવળુ એક ઠેકાણે રાખવું. ને સત્યદેવનું પુજન અરચન નૈવેદ ધરાવીને કથા કરવી, કથા સાંભળ્યા પછી સવળા શ્રોતાજન સહિત બ્રાહ્મણને યથાશક્તિ દક્ષણા આપવી. ૨૨ ત્યાર પછી બ્રાહ્મણ ભોજન થયા પછી શહોદર ઇષ્ટમીત્ર વગેરે સર્વને ભોજન કરાવવાં. ત્યાર પછી વ્રત ધારણ કરવા વાળા પુરૂષે પણ ભોજન કરવું. ત્યાર પછી સઘળા મળીને નૃત્ય ગીત વાજીંત્ર વિગેરે પ્રેમ શ્રધા સહિત સર્વ સમાજ લોકોએ સત્યનારાયણ દેવનું કીરતન કરવું ત્યાર પછી સત્યદેવનું સ્મરણ કરતા કરતા સર્વ જનોએ પોતપોતાને ઘેર જવું આ પ્રકારે સત્યનારાયણ દેવનું વ્રત કરવાથી સર્વના મનના મનોરથ પુર્ણ થશે, વિશેશે કરીને કળીયુગમાં તો આ લોકને વિશે સેહેલો સુખવાળો ઉપાય ઉભય લોકના સુખ આપવાવાળો એ વિના બીજો સિદ્ધિદાયક છેજ નહી.

इतिश्री स्कंदपुराणेरेवाखंडेसत्यनारायणकथाप्रसंगप्रथमोध्यायः॥१॥

श्रीभगवानुवाच. अथान्यत्संप्रवक्ष्यामिकृतंयेनपुराद्विज ॥ कश्चित्काशीपुरेरम्येत्र्यासिद्विप्रोति निर्धनः ॥१॥ क्षुत्तृड्भ्यांव्याकुलोभुत्वानित्यंबभ्रामभुतले ॥ दुःखितंब्राह्मणंदृष्ट्वाभगवान्ब्राह्मण प्रियः ॥२॥ वृद्धब्राह्मणरूपस्तंपप्रच्छद्विजमादरात् ॥ किमर्थंभ्रमसेविप्रमहींनित्यंसुदुःखितः॥३॥

ततसर्वंश्रोतुं मिच्छामिकथ्यतांद्विजसत्तम. ॥

ટીકા—શ્રી લક્ષ્મીપતિ ભગવાન કહે છે હે નારદ હું તમારા ઉપર ઘણો પ્રસન્ન છઉં. અને એ વ્રત કરવાવાળા પુરૂષના નામ ધામ પણ તમોને બતાવું. તેણે કરીને તમોને નિશ્ચય થશે. કાશીપુરીને વિશે એક નીરધન બ્રાહ્મણ હતો તે બ્રાહ્મણ ભુખે તરશે પીડાએલો આકુળ વ્યાકુળ થઈ અતિ દુખી થઈને પૃથ્વી ઉપર ભ્રમીત જેવો ફરે તેને જોઈને (ભગવાન શ્રી સત્યનારાયણ) વૃદ્ધ બ્રાહ્મણનું રૂપ લઈને સામા આવ્યા. કેમકે ભગવાનને બ્રાહ્મણ ઘણા પ્રિયછે. વૃદ્ધ બ્રાહ્મણ રૂપ ભગવાન તે બ્રાહ્મણને અતિ આદર સત્કાર પુર્વક પુછેછે કે હે બ્રાહ્મણ તમો સદાકાળ શાને વાસ્તે ભમતા ફરોછો. મને એમ માલમ પડેછે કે તમો અતિ દુઃખીછો વાસ્તે શું તમારૂ વૃતાંતછે તે સઘળું સાંભળવાની હું ઈચ્છાકરૂં છઉં.

ब्राह्मणउवाच. ब्राह्मणोऽतिदरिद्रोहंभिक्षार्थंवैभ्रमेमहीम् ४॥उपायंयदिजानासिकृपयाकथयप्रभो॥

ટીકા—હવે તે કાશીપુરવાશી બ્રાહ્મણ પેલા વૃદ્ધ બ્રાહ્મણને (ભગવાનને) કેહે કે હે માહારાજ હું બ્રાહ્મણ છું. પરંતુ અતિ દરિદ્રી છઉં ને ભિક્ષાને અર્થે આમ તેમ પૃથ્વીને વિશે ભમુ છઉં. હે નાથ. મારૂ દરિદ્ર દુર કરવાનો ઉપાય જાણતા હોતો કૃપા કરીને મને કહો.

वृद्धब्राह्मणउवाच॥ सत्यनारायणोविष्णुर्वांच्छितार्थफलप्रदः ॥५॥ तस्यत्वंपूजनंविप्र, कुरूष्ववृतमुत्तमम् ॥ यत्कृत्वासर्वदुःखेभ्योमुक्तोभवतिमानवः ॥६॥ विधानंचव्रतस्यापिविप्रायाभाष्ययत्नतः॥ सत्यनारायणोवृद्धस्तत्रैवांतरधीयत ॥७॥

ટીકા—વૃદ્ધ બ્રાહ્મણ કહે છે કે હે (બ્રાહ્મણ સત્યનારાયણ દેવ છે) તે શાક્ષાત વિષ્ણુ કહેવાય છે. તે સર્વને મનવાંછીત ફળ આપવા સમર્થ છે. તે દેવનું વ્રત પુજન તમો કરો. તે વ્રત ઘણુ ઉત્તમ છે. ને તે વ્રત કરવાથી સર્વ દુઃખથી છુટી જશો, ને સુખીયા થશો. વાસ્તે તમો તે વ્રત કરો, ને તે વ્રતનું વિધાન પણ કહીને સત્યનારાયણ દેવ વૃદ્ધ બ્રાહ્મણ રૂપ હતા) તે ત્યાં તેજ વખતે અંતર્ધાન થયા.

तद्व्रतंसंकरिष्यामियदुक्तंब्राह्मणेनवै ॥ इतिसंचिंत्यविप्रोसौरात्रौनिद्रांनलब्धवान् ॥८॥

ટીકા—વૃદ્ધ બ્રાહ્મણ અંતર્ધાન થયા પછી કાશીપુરવાશી બ્રાહ્મણે વિચાર કર્યો કે તે ઘરડા બ્રાહ્મણે જે વ્રત મને કહ્યું તે વ્રત મારે જરૂર કરવું એ પ્રકારે ચીંતા કરતાં કરતાં રાત્રે સુતો તો પણ નીંદ્રા પ્રાપ્તિ થઈ નહી.

ततःप्रातःसमुत्थायसत्यनारायणव्रतंकरिष्य इतिसंपल्प्याभिक्षार्थमगमद्द्विजः॥९॥

ટીક—રાત્રિ વિત્યા પછી સવારે ઉઠીને સ્નાન સંધ્યા નીત્ય નિયમ વીગેરે આહનિક કર્મ કરીને સંકલ્પ કર્યો કે હું સત્ય નારાયણ દેવનું વ્રત કરીશ. એ પ્રકારે નિયમ ધારણ કરીને ભીક્ષાને અર્થે ગ્રામાંતરમાં ચાલ્યો ગયો.

तस्मिन्नेवदिनेविप्रःप्रचुरंद्रव्यमाप्तवान् ॥ तेनैवबंधुभिःसार्धंसत्यस्यव्रतमाचरत ॥१०॥

ટીકા—તે દિવસે એવો સંકલ્પ કરીને ભીક્ષાને અર્થે ગયો, તેજ દિવસે ઘણુ દ્રવ્ય મળ્યું જે મળ્યું તેટલા દ્રવ્યે કરી પોતાના સગા વાહાલા સહીત, સત્યનારાયણ દેવનું વ્રત આચરણ કર્યું.

सर्वदुःखविनिर्मुक्तःसर्वसंपत्समान्वितः॥ बभूवसद्विजश्रेष्ठोव्रतस्यास्यप्रभावतः ॥११॥

ટીકા—સત્યનારાયણ દેવનું વ્રત આચરણ કર્યાથી તે બ્રાહ્મણનું સર્વ દુઃખ ગયું. ને સર્વ ધનધાન્ય સુખ સંપતિ મળી. ને તે સત્યદેવના વ્રતના પ્રભાવે કરીને તે બ્રાહ્મણ સર્વથી શ્રેષ્ટ કહેવાયો.

ततःप्रभृतिकालेचमासिमासिव्रतंकृतं ॥ एवंनारायणस्येदंव्रतंकृत्वाद्विजोत्तमः ॥१२॥ सर्वपाप विनिर्मुक्तोदुर्लभंमोक्षमाप्तवान ॥ व्रतमस्ययदाविप्राःपृथिव्यांसंकरिष्यति ॥१३॥तदैवसर्वदुःखंच मनुजस्यविनस्याति एवंनारायणेनोक्तंनारदायमहात्मने ॥१४॥

ટીકા—તે વરસેથી એકેકે માસે માસે તે બ્રાહ્મણે સત્યદેવનું વ્રત આચરણ કર્યું. ને પોતાના જીવીત અવધી સુધી તે બ્રાહ્મણે નિયમ પાળ્યો. અંતકાળે ઉત્તમ ભગવત ગતીનું મોક્ષ પામ્યો. ને તે દિવસેથી આ લોકને વિષે સત્યદેવનું વ્રત લોકો પાળવા લાગ્યા. ને જે મનુષ્ય સત્યદેવનું વ્રત આચરણ કરશે. તે મનુષ્ય દુઃખથી નીવૃત થઇ સુખીઓ થશે. એ પ્રકારે નારદજીના પ્રતિ નારાયણે કહેલુંછે.

मयातत्कथितंविप्राःकिमन्यत्कथयामिवः ॥

ટીકા—સુતપુરાણી કહેછે હે બ્રાહ્મણો નારાયણ નારદનો સંવાદ ને તમોને કહ્યો બીજુ શું સાંભળવાની ઇચ્છા છે તે કહો. તે પ્રસંગ હું કહીશ.

ऋषयऊचुःतस्माद्विप्राच्छुतंकेनपृथिव्यांचरितंमुन॥तत्सर्वंश्रोतुमिच्छामःश्रद्धास्माकंप्रजायते१५

ટીકા—રૂષિ લોકો સુતના પ્રતિ કહે, હે સુત, તે કાશીપુરવાશી બ્રાહ્મણથી કોણ પુરૂષે વ્રત આચરણ કર્યું. તે સર્વ સાંભળવાની ઇચ્છા કરીયે છીયે. ને હેવા વ્રતના પ્રભાવે કરીને સત્યદેવની કથાને વિશે હમોને શ્રધા ઉત્પન થાય. વાસ્તે તે કથા સંભળાવો.

श्रीसूतउवाच शृणुध्वंमुनयःसर्वेव्रतंयेनकृतंभुवि ॥ एकदासद्विजवरोयथाविभवविस्तरं ॥१६॥ बंधुभिःस्वजनैःसार्धंव्रतंकर्तुंसमुद्यतः ॥ एतस्मिन्नंतरेकालेकाष्ठक्रेतासमागमत ॥१७॥ बहिःकाष्ठंचसंस्थाप्याविप्रस्यग्रहमाययौ ॥ तृष्णयापीडितात्माचदृष्ट्वाविप्रंकृतंव्रतम् ॥१८॥ प्रणिपत्यद्विजंप्राहकिमिदंक्रियतेत्वया ॥ कृतेकिंफलमाप्नोतिविस्तराद्वदमेप्रभो ॥१९॥

ટીકા—સુતપુરાણી કહે. હે મુનીઓ સર્વે તમો સાવધાન થઇને સાંભળો. આ લોકને વિશે સત્યદેવનું વ્રત કેવી રીતે ચાલ્યું. તે કહું કોઈ વખતે તે કાશીપુરવાશી બ્રાહ્મણે પોતાના સગા સંબંધી સહીત ઘણા દ્રવ્યની સામગ્રી મેળવીને સત્યનારાયણના વ્રતનો મોટો ઓચ્છવ આરંભ્યો. તે સમયે એક કઠીઆરો (લાકડાં વેચવાવાળો) ત્યાં આવ્યો. તે કઠીઆરો લાકડાનો ભારો બાહાર મુકીને પોતે વ્રત કરવાવાળા બ્રાહ્મણના ઘરમાં આવ્યો. ને વ્રત કરવાવાળા બ્રાહ્મણને જોઇને તે કઠીઆરાને મનમાં કલ્પના ઉપજી કે શું કરૂ મારી પાસે પઇસા હોત તો હું પણ આ વ્રત કરત. એ પ્રકારે કલ્પના કરી. ને ત્યાં બેસીને વ્રતવાળા બ્રાહ્મણને નમસ્કાર કર્યો. ને પુછ્યું કે હે બ્રાહ્મણ તમે આ શું કરોછો. ને એ કર્યાથી શું ફળ પ્રાપ્તિ થાય. વાસ્તે હે કૃપાનાથ હે પ્રભુ. એ વ્રત આચરણ મને વિસ્તાર પુર્વક કહો.

विप्रउवाच. सत्यनारायणस्येदंव्रतंसर्वेप्सितप्रदम् ॥ तस्यप्रसादान्मेसर्वंधनधान्यादिकंमहत् २०

ટીકા—કાશીપુરવાશી બ્રાહ્મણ કહેછે હે કઠીઆરા આ વ્રત સત્યનારાયણ દેવનું છે એ વ્રત સંપુર્ણ મનવાંછીત ફળને આપવા વાળુંછે ને તે સત્યનારાયણ દેવની પ્રસન્નતાએ કરીને હમારે ત્યાં પણ ધન ધાન્ય સંપતી તે દેવની આપેલી છે.

तस्मादेतद्व्रतंज्ञात्वाकाष्ठक्रेताऽतिहर्षितः ॥ पपौजलंप्रसादंचभुक्त्वास्वनगरंययौ ॥२१॥

ટીકા—તે કઠીઆરો તે બ્રાહ્મણના મુખથી સત્યદેવનું વ્રત સાંભળીને ઘણો હરખીત થયો, ને તે બ્રાહ્મણે પ્રસાદ આપ્યો તે ભક્ષણ કર્યો. ને ત્યારપછી જળપાન કરીને પોતે પોતાના ગામમાં આવ્યો.

सत्यनारायणंदेवंमनसाइत्यचिंतयत । काष्टंविक्रयतोग्रामेप्राप्यतेचाद्ययद्धनम् ॥२२॥

ટીકા—તે કઠીઆરો પોતાના મનને કરી સત્યનારાયણ દેવનું ચીંતવન કરતો માથા ઉપર લાકડાનો ભારો લઈ ચાલ્યો.

तेनैवसत्यदेवस्यकरिष्येव्रतमुत्तमम्॥इतिसंचिंत्यमनसाकाष्टंधृत्वातुमस्तके ॥२३॥ जगामनगरेरम्येधनिनांयत्रसंस्थितिः॥ तद्दिनेकाष्टमूल्यंचद्विगुणंप्राप्तवानसौ ॥२४॥

ટીકા—તે કઠીઆરાએ મનમાં સંકલ્પ કરેલો છેકે આજ દીવસે લાકડાના ભારાનું જે મુલ આવે તે સઘળા પઈસાએ કરી સત્યદેવનું વ્રત હું કરીશ. હેવો મનમાં વિચાર કરીને તે બ્રાહ્મણને ત્યાંથી લાકડાનો ભારો માથા ઉપર મુક્યો હતો. ત્યાંથી ચાલીને નિત્ય પ્રતિજ્ઞતો તે ગામથી તે દિવસે સારા પૈસાવાળા લોકોના ગામમાં ગયો. તે દિવસે લાકડાના ભારાનું બમણું મુલ મળ્યું.

ततःप्रसन्नहृदयःसुपक्वंकदलीफलम्॥ शर्कराघृतदुग्धंचगोधूमस्यचचुर्णकम् ॥२५॥

ટીકા—ત્યાર પછી પ્રસન્ન મન થઈને સારાં પાકાં કેળાં, ખાંડ, ઘી, દુધ, ઘઉંનો લોટ વિગેરે સારી સામગ્રી લીધી.

कृत्वैकत्रसपादंचगृहीत्वास्वगृहंययौ ॥ ततोबन्धुन्समाहूयकाराविधेनाव्रतम् ॥ २६ ॥ तद्व्रतस्यप्रभावेनधनपुत्रान्वितोऽभवत् ॥ इहलोकेसुखंभुक्त्वाचातेसत्यपुरंव्रजेत् ॥२७॥

ટીકા—તે સઘળી સામગ્રી સવાઈ લઈને પોતાના ઘરને વિષે આવ્યો. ને પોતાના સઘળા સગાવહાલાને બોલાવ્યા ને વિધિવિધાન પુર્વક વ્રત આચરણ કર્યું. તે વ્રતના પ્રભાવે કરીને ધનધાન્ય સુખસંપતિ વાળો થયો આ લોકને વિષે સુખ પુર્વક રહી અંતે સત્યદેવનો લોક જેને મોક્ષધામ કેહછે તે લોકની પ્રાપ્તિએ પોહોચ્યો એ પ્રકારે સૂતપુરાણીએ શૌનક રૂષિના પ્રતિ કહ્યું. ઈતીશ્રી સ્કંદપુરાણે રેવાખંડે સત્યનારાયણ કથા પ્રસંગનો બીજો અધ્યાય પુર્ણ. બીજો અધ્યાય સમાપ્ત

इतिश्रीस्कंदपुराणेरेवाखंडेसत्यनारायणकथाप्रसंगनोबीजोअध्यायपूर्ण. ॥

दिनेदिनेधनंदत्वाद्विजां संतोषयन्सुधी. ॥२॥

श्रीसुतउवाच पुनरग्रेप्रवक्ष्णामिश्रुणुध्वंमुनिसत्तमाःपुराचोल्कामुखोनामनृपश्चासीन्महीपतिः॥१॥

जितेंद्रियःसत्यवादीययौदेवालयंप्रति ॥ भार्यातस्यप्रमुग्धाच. सरोजवदनासती ॥२॥ भद्रशीला नदीतीरे सत्यस्यव्रतमाचरत् ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रसाधुरेकःसमागतः ॥ वाणिज्यार्थंबहुधनैरनेकैःपरिपूरितः॥४॥नावंसंस्थाप्यतत्तीरेजगामनृपतिंप्रति॥दृष्ट्वासव्रतिनंभुपंपप्रच्छविनयान्वितः॥५॥

ટીકા—ફરીથી સૂતપુરાણી કેહેછે. હે શૌનકાદિ રૂષિઓ સાવધાન થઇને તમો સાંભળો. હું તમારી આગળ સત્યનારાયણની કથા વ્રત દ્રઢ કરવાને સારૂં બીજો ઇતિહાસ કહું તે તમો સાંભળો. પૂર્વકાળમાં ઉલકા મુખ નામે રાજા થયો. તે રાજા ઘણો સત્યવાદી, જીતેંદ્રિય, ઘણો વિદવાન હતો. તે રાજાની સ્ત્રી પ્રમુગ્ધા નામે હતી રૂપે સાક્ષાત લક્ષ્મી જેવી રહી. તે ઘણો ધર્મશીળ હતો. દિન દિન પ્રતિ રાજા કરણની પેઠે દાન કરવું. ને બ્રાહ્મણ વિગેરે દીનલોક ભુખ્યા તરશ્યા વિગેરે સર્વને સંતોખવા. હેવો માહાન બુદ્ધિવાન હતો. તે રાજા કોઈ કાળને વિષે ભદ્રશીલા નામે નદીને તીરે જઇને સત્યનારાયણનું વ્રત કરતો હતો. તે સમે ત્યાં એક વાણીઓ (સાધુ) નામે આવ્યો. તે વાણિઆ સાથે ઘણા માણસો હતાં, તેમજ ઘણુ દ્રવ્ય પણ હતું, ને તેની સાથે પોતાના ઘરના દેશાવરી વાહાણ ભરેલાં હતાં. તે વાણીઓ તે નદીને તીરે સત્યનારાયણ દેવનું વ્રત આચરણ કરવાવાળા રાજાને જોઇને ત્યાં આવ્યો. ને રાજાના પ્રતિ નમસ્કાર કરીને પુછવા લાગ્યો.

साधुरुवाच. किमीदंकुरुषेराजन्भक्तियुक्तेनचेतसा॥प्रकाशंकुरुतत्सर्वंश्रोतुमिच्छामिसांप्रतं॥६॥

ટીકા—તે સાધુ નામે વાણીઓ પુછેછે કે હે રાજન તમો ભક્તી ભાવ યુક્ત સાવધાન થઈ ચિત્ત વૃત્તી એકાગ્ર થઇને શું કરો છો. ને તમોએ શુભ વ્રત કેમ આરંભેલું છે. તે શુભ વ્રત હું સાંભળવાની ઇચ્છા કરૂં છઉં. વાસ્તે જે તમે શુભ કર્મ આરંભ્યું છે તે મારી આગળ કહો.

राजोवाच. पूजनंक्रियतेसाधोविष्णोरतुलतेजसः ॥ व्रतंचस्वजनैःसार्धंपुत्राद्यावाप्तिकाम्यया ॥७॥

ટીકા—રાજા કેહેછે હે વણિક. જેના મહિમાનો પાર ન આવે એવા સત્ય દેવનું વ્રત પુત્ર, પૌત્ર, ધન, ધાન્ય, સુખ સંપતિને વાસ્તે સગા સંબંધી સહીત હું વ્રત કરૂં છઉં.

भूपस्यवचनंश्रुत्वासाधुः प्रोवाचसादरंसर्वंकथयमेराजन्करिष्येहंतवोदितं ॥८॥ ममापिसंतति

नास्तिएतस्माज्जायतेध्रुवम् ॥ ततोनिवृत्यवाणिज्यात्सानंदोगृहमागतः ॥९॥ भार्यायैकथितंसर्वं व्रतंसंततिदायकं ॥ तदाव्रतंकरिष्यामियदामेसंततिर्भवेत् ॥१०॥

टीका.—ઉલકા મુખ રાજાનું વચન સાંભળીને આદર સત્કાર પુર્વક તે સાધુ નામે વાણિઓ રાજાના પ્રતિ બોલ્યો હે રાજન્ તમો એ વ્રત હમોને વિસ્તારીને કહો. જે વિધાનથી તમો મને કેહેશો. તે રીતે એ વ્રત હું પણ કરીશ. હે મહારાજ મને પણ પુત્ર કે પુત્રિ નથી. ને એ વ્રતે કરીને જરૂર બાળક થશે. હેવો હું પણ નિશ્ચે કરૂં. એ વ્રતનું વિધી વિધાન સાંભળીને પોતે તે વાણિઓ ભદ્રસીલા નદિના તીરથીજ પાછો ફરીને પોતાને ઘેર આવ્યો. ને પોતાની સ્ત્રી આગળ વાત કરીને ઘણો આનંદ પામ્યો ને કહ્યું કે પુત્રને પ્રાપ્તિ કરવા વાળું વ્રત આપણે જરૂર કરવું. ને પોતે ધણી ધણીઆણી બંને જણે નિયમ લીધો કે હમોને સંતતી પ્રાપ્તિ થશે, ત્યારે હમારે સત્યનારાયણ દેવનું વ્રત આચરણ કરવું. હેવો નિયમ ધારણ કર્યો.

इतिलीलावतींप्राहपत्नींसाधुःससत्तमः ॥ एकस्मिन्दिवसेतस्यभार्यालीलावतीसती ॥११॥ भर्तृयुक्तानंदचित्ताऽभवद्धर्मपरायणा ॥ गर्भिणीचाभवत्तस्यभार्यासत्यप्रसादतः ॥१२॥दशमासागते तस्याःकन्यारत्नमजायत ॥ दिनेदिनेसाववृधेशुक्लपक्षेयथाशशी ॥१३॥ नाम्नाकलावतिचेति तन्नामकरणंकृतं॥ततोलीलावतीप्राहस्वामीनंमधुरंवचः।१४। नकरोषिकिमर्थंवैपुरासंकल्पितंव्रतं

टीका.—એ પ્રકારે લીલાવતી નામે પોતાની સ્ત્રીના પ્રતિ સાધુ નામે વણિકે કહ્યું. કાંઈ એક કાળ ગયા પછી એક દીવસે અતિ આનંદ હરખીત થઇને સત્ય દેવનું વ્રત ધારણ કરવા વાળી જે લીલાવતી, તેણે પોતાના સ્વામી પ્રતી કહ્યું કે હે સ્વામી સત્યદેવના પ્રસાદે કરીને મને ગર્ભ ધારણ થયો. એમ કહ્યા પછી કોઈ એક કાળે દશ માસની અવધી થવાથી રત્ન જેવી કન્યા ઉત્પન થઈ, તે કન્યાનું નામ કલાવતી એવું ધર્યું ત્યાર પછી વરસ બે વરસ વિતવાથી લીલાવતીએ પોતાના સ્વામીને કહ્યું કે હે સ્વામી આપણે સત્યનારાયણ દેવનું વ્રત ધારણ કરેલું છે તે વ્રત કેમ નથી કરતા ? માટે તે વ્રત તમે કરો. એ સત્ય દેવની કૃપાએ કરીને આગળ જતાં આપણું સારૂં થશે. એ પ્રમાણે લીલાવતીએ પોતાના સ્વામી પ્રતિ કહ્યું.

साधुरुवाच विवाहसमयेह्यस्याःकरिष्यामिव्रतंप्रिये ॥१५॥ इतिभार्यांसमाश्वास्यजगामनगरं प्रति ॥ ततःकलावतीकन्याववृधेपितृवेश्मनि ॥१६॥

ટીકા—વાણીઆે કહેછે હે સુંદરી હે પ્રીયે, એ છોકરીના જ્યારે લગ્ન કરીશું. ત્યારે સત્યદેવનું વ્રત કરીશું. એ પ્રકારે લીલાવતી નામે પોતાની સ્ત્રીને સમજાવીને નગરમાં ચાલ્યો ગયો. ત્યાર પછી કલાવતી કાંઇ એક કાળ જતાંમાં મોટી લગ્ન કરવા જોગ થઇ.

दृष्ट्वाकन्यांततःसाधुर्नगरेसखिभिसहः॥ मंत्रयित्वाद्रुतंदूतंप्रेषयामासधर्मवित् ॥१७॥ विवाहार्थं चकन्यायावरंश्रेष्टंविचारय॥तेनाज्ञप्तश्चदूतोसौकांचनंनगरंययौ ॥१८॥

ટીકા.—ત્યાર પછી ઘણી છોકરીઓ સાથે પોતાની છોકરી રમતી જોઇને સાધુ વાણીઆએ વિચાર કર્યો કે આપણી છોકરી પરણવા લાયક થઇછે. માટે પોતાના ઘરના મેહેતાને બોલાવીને કહ્યું કે આ છોકરી જોગ સારો રૂપવાન, ગુણવાન, કુળવાન, વર લઈ આવ. હેવું કહ્યું ત્યારે તે દુતે પોતાના શેઠની આજ્ઞા માથે ચડાવીને ત્યાંથી ચાલ્યો. તે કાંચનપુરી નામે નગર હતું ત્યાં આવ્યો.

तस्मादेकंवणिक्पुत्रंसमादायागतोहिसः ॥ दृष्ट्वातुसुंदरंबालंवणिक्पुत्रंगुणान्वितं ॥१९॥ ज्ञातिभिर्बंधुभिःसार्द्धंपरितुष्टेनचेतसा ॥ दत्तवान्साधुपुत्रायकन्याविधिविधानतः ॥२०॥ ततोभाग्यवशात्तेनविस्मृतंव्रतमुत्तमं ॥ विवाहसमयेतस्यास्तेनरुष्टोभवत्प्रभुः॥२१॥

ટીકા.—પોતાના ઘરનો દુત કાંચન નગરથી સારો કુળવાન, ગુણવાન, વાણિઆનો બાળક લઈ આવ્યો. તેને જોઇને સગા વાહાલા તથા જાતીવાળા લોકો ઘણા પ્રસન્ન થયા. ને તે વાણિઆના છોકરા સાથે પોતાની કન્યા કલાવતીનું લગ્ન વિધી વિધાન પૂર્વક કર્યું. તે લગ્ન સમે કાંઇએક કરમના અંતરાયે કરીને સત્યદેવનું વ્રત ભૂલી ગયા. તે સમે સત્યનારાયણ દેવ તેમના ઉપર કોપાયમાન થયા. એ વાત તે વાણીઆના જાણવામાં નહીં પરંતુ તે વાણિઆનો હેવો વિચાર ખરો કે અત્યાર પછી એ છોકરીનું શીમંત જ્યારે આવશે. ત્યારે કદાશ કરીશું. નહીં તો એ ખરચ વધારવાની કાંઈ જરૂર નથી. હેવી મનમાં ધારણા કરી.

ततःकालेननियतोनिजकर्मविशारदः॥ वाणिज्यार्थंगतःशीघ्रंजामातृसहितोवाणिक् ॥ २२ ॥ रत्नसारपुरेरम्यंगत्वासिंधुसमीपतः॥ वाणिज्यमकरोत्साधुर्जामात्राश्रीमतासह ॥२३॥ तौग तौनगरंरम्यंचंद्रकेतोर्नृपस्यच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुसत्यनारायणःप्रभुः ॥ २४ ॥ भ्रष्टप्रतिज्ञमालोक्यशापंतस्मैप्रदत्तवान् ॥ दारुणंकठिनंचास्यमहदुःखंभविष्यति ॥२५॥

ટીકા.—ત્યાર પછી કાળાંતરે તે વાણિઓ પોતાના વેપાર રોજગારમાં સાવધાન થઈ પોતાના જમાઈને સાથે લઇને પોતાના ઘરના દેશાવરી વાહાણ ભરીને દેશાવર ચાલ્યો. ને સીંધુ દેશમાં સમુદ્રને સમીપ રત્નપુર નામે નગરમાં ગયો. ત્યાં જઈ પોતાના જમાઈ સાથે મળીને મોટો વેપાર ચલાવ્યો. તે નગરનો રાજા ચંદ્રકેતુ નામે છે. તેના પુરમાં જઈ પેલા વાણિઆ વશ્યા. તે સમે સત્યનારાયણ દેવે વિચાર કર્યો કે હેવા ઠગ માણસને મોટું દુઃખ દેવું જોઇએ કે ફરીથી એવી ઠગ બાજી દેવ સાથે કરે નહીં. એમ વિચાર કરીને કહ્યું જે એ વાણિઆને મોટું દુઃખ તથા બંધન, તીરસ્કાર વિગેરે ઘણુ દુઃખ પ્રાપ્ત થાઓ. હેવો સત્યનારાયણ દેવે શ્રાપ દીધો. એ શ્રાપ તે વાણિઆના જાણ્યામાં નહીં. તેમજ સત્ય દેવનુ વ્રત મેં નથી કર્યું. માટે રખે ને તે દેવ મારા ઉપર કોપાયમાન થશે. એવો મનમાં વેહેમ પણ નથી.

एकस्मिन्दिवसेराज्ञोधनमादायतस्करः ॥ तत्रैवचागतःश्चौरोवणिजौयत्रसंस्थितौ ॥२६॥ तत्पश्चाद्धावकान्दुतान्दृष्ट्वाभीतेनचेतसा ॥ धनंसंस्थाप्यतत्रैवसतुशीघ्रमलक्षितः ॥२७॥

ટીકા.—એટલામાં કોઈ એક દિવસે ચોર લોકો રાજાનો ખજાનો ફાડીને ધન લઇને એ બંને સસરો જમાઈ જ્યાં હતા. ત્યાં આવીને ધન મુકી નાશી ગયા. ને તે ધન તે વાણિઆએ પોતાના કબજામાં લીધું.

ततोदूताःसमायातायत्रास्तेसज्जनोवाणिक् ॥ दृष्ट्वानृपधनंतत्रबध्वादूतावणिक्सुतौ ॥२८॥ हर्षेण धावमानाश्चऊचुर्नृपसमीपतः ॥ तस्करौद्वौसमानीतौविलोक्याज्ञापयप्रभो ॥२९॥

ટીકા.—તે વખતે ખબર પડવાથી રાજાના દુત દશદિશાથી છુટયા. પરંતુ ચોરી કરનાર માણસો મળ્યાં નહીં. એટલામાં તે વાણિઆના બારણામાં આવીને ઉભા રહ્યા. તો તે બંને જણ સસરો જમાઈ ધીરે ધીરે વાતો કરતા

હતા. તે વખતે રાજાના માણસે તેનું બારણું ઉઘડાવીને જોયુ તો રાજાના ખજાનાના મોહોરશીક્કાની કોથળીના તોડાને તોડા સંપુર્ણ મળ્યા, તે વખતે બંને જણને બાંધીને રાજાને ત્યાં લેઈ ગયા. અને બોલ્યા હે રાજન આ બે વાણીઆ દેશાવરના છે. તે આપણા ગામમાં ચોરી કરીને એની પાસેથી રાજધન મળ્યું. હવે તમે કહો તે પ્રમાણે હમે એ બંનેને શિક્ષા કરીએ.

राज्ञज्ञप्तैस्ततःशीघ्रंद्दढंबध्वातुतावुभौ॥स्थापितौद्वौमहादुर्गेकारागारेऽविचारतः ॥३०॥

ટીકા.—રાજા ચંદ્રકેતુની આજ્ઞાએ કરીને તે બંને જણને બાંધીને પડપુછ કર્યા વનાજ કેદખાનામાં લઈ જઈને કેદ કર્યા. એ વાત સત્યદેવની અવકૃપાથી થઈ.

माययासत्यदेवस्यनश्रुतंकैस्तयोर्वचः ॥ अतस्तयोर्धनंराज्ञागृहीतंचंद्रकेतुना ॥३१॥ तच्छापाच्च तयोर्गहेभार्याचैवातिदुःखिता ॥ चोरेणापहृतंसर्वंगृहेयच्चथितंधनं ॥ ३२ ॥ आधिव्याधिसमा युक्ताक्षुत्पिपासातिदुःखिता ॥ अन्नचिंतापराभूत्वाबभ्रामचगृहेगृहे॥३३॥

ટીકા.—સત્યનારાયણ દેવની માયાએ કરીને તે બંને વાણિઆએ કહેલી વાત કોઈએ પણ સાંભળી નહીં. ત્યાર પછી તેમનું સઘળું ધન હતું તે લઈને બંને જણને કેદ કીધા. એજ પ્રકારે એ વાણિઆને ઘેરે પોતાની સ્ત્રી તથા છોકરી રહ્યાં હતાં. ત્યાં પણ સત્યદેવની માયાએ કરીને રાત્રીને વિષે ચોર લોકો ખાતર પાડીને સઘળું ધન હરણ કરી ગયા. ને ઘરમાં ખાવા ખરચવાનું કાંઈજ રહ્યું નહીં. તે બંને જણા મા, દીકરી, અતિ દુઃખી થયાં. ને અન્ન વસ્ત્રને વાસ્તે લોકોને ત્યાં ફરતા ફરે. પરસ્પર કોઈને ત્યાં મેહેનત મજુરી કરીને પેટ ભરે. એ પ્રમાણે સત્યદેવે સર્વને ભમાવ્યાં.

कलावतीतुकन्यापिबभ्रामप्रतिवासरं ॥

ટીકા.—કલાવતી નામે છે તે તો ભુખે કરીને ઘણી પીડેછે ને કોઈને ત્યાં અન્ન માગી ખાઈને દીવસ વીતાવેછે.

एकस्मिन्दीवसेजाताक्षुधार्त्ताद्विजमंदिरं ॥ गत्वाऽपश्यद्व्रतंतत्रसत्यनारायणस्यच ॥३४॥ उप- विश्यकथांश्रुत्वावरंप्रार्थितवत्यपि ॥ प्रसादभक्षणंकृत्वाययौरात्रोगृहंप्रति ॥३५॥ माताकलाव-

तांकन्यांदृष्ट्वापप्रच्छमप्रेमतः ॥ पुत्रिरात्रौस्थिताकुत्रकिंतेमनसिवर्तते ॥३६॥

ટીકા.– કોઈ એક દિવસ ભુખે કરી અતિ પીડાઈ કલાવતી તે કોઈ બ્રાહ્મણને ઘેરે જઈ બેઠી. તે બ્રાહ્મણને ઘેરે સત્યદેવનું વ્રત આરંભેલું હતું. ત્યાં બેસીને કલાવતીએ સત્યનારાયણની કથા સાંભળી. ને સત્યદેવની વિનંતી કરી જે મારૂં દુઃખ મટે. અને હમારો પિતા, સ્વામી. મળે તો હું પણ એ વ્રતનું આચરણ કરીશ. એ પ્રકારે મનને વિષે નીયમ ધારણ કર્યો. ને પુજા કથા થઈ રહ્યા પછી તે બ્રાહ્મણે પ્રસાદ આપ્યો તે ભક્ષણ કરીને પોતાના ઘરને વિષે કલાવતી આવી. તે સમે તેની માતા લીલાવતીએ ધીરજથી સમજાવીને કલાવતીને કહ્યું જે હે પુત્રી રાત્રીની વખતે તું કોને ઘેર ગઈ હતી. કારણ શું જે હે પુત્રી રાત્રીની વખતે સ્ત્રી લોકોને કોઇને ઘેરે જવાનો ધરમ નથી. વાસ્તે મનમાં કંઈ ખોટું મા માનશો હેવું કહ્યું.

कन्याकलावतीप्राहमातरंप्रतिसत्वरं ॥ द्विजालयेव्रतंमातर्दृष्टंवांछितसिद्धिदं ॥३७॥ तच्छ्रुत्वाककावाक्यंव्रतंकर्त्तुंसमुद्यता ॥३८॥ समुदातुवणिग्भार्यासत्यनारायणस्यच ॥ व्रतंचक्रेसैवसाध्वीबंधुभिःस्वजनैःसहः ॥३९॥ भर्तृजामातरौक्षिप्रमागच्छेतांस्वामाश्रमं ॥ (इतिदिव्यंवरंवव्रेसत्यदेवंपुनःपुनः) अपराधंचमेभर्तुर्जामातुःक्षंतुमर्हसि ॥४०॥

ટીકા.—ત્યારે કલાવતી કન્યાએ પોતાની માતાને કહ્યું જે હે માતા એ વ્રત સત્યદેવનું છે. તે સાંભળીને લીલાવતી પ્રસન્ન થઈ. ને નિયમ લીધો જે મારો સ્વામી તથા જમાઈ પરદેશ ગયાછે તે ધનધાન્યે કરી ખુશી પ્રસન્નથી જલદી આવી મળે ને હમો પણ આહીં ખુશી રહીએ ને હમારા મનના મનોરથ સિદ્ધ થાય ત્યારે હે સત્યનારાયણ દેવ. તમારૂં વ્રત સગા સંબંધી મળીને વિધી વિધાનપુર્વક હમો કરીશું. એ પ્રકારે વાણિઆની સ્ત્રિ લીલાવતીએ નિયમ ધારણ કર્યો. ને વિનંતી કરી જે હે સત્યનારાયણ. મારા સ્વામી તથા જમાઇનો અપરાધ થયો હોય તે ક્ષમા કરજો.

व्रतेनानेनतुष्टोसौसत्यनारायणःप्रभुः ॥४॥ दर्शयामासस्वप्नंहिचंद्रकेतुंनृपोत्तमं ॥ बंदिनौमोचयप्रातर्वणिजौनृपसत्तम ॥४१॥ देयंधनंचतत्सर्वंगृहीतंयत्त्वयाधुना ॥ नोचेत्त्वांनाशयिष्यामि

सराज्यधनपुत्रकं ।।४२।। एवमाभाष्यराजानंध्यानगम्योऽभवत्प्रभुः ॥

टीका.—ते वाणिआनी स्त्रिना नीयम धारण करवाथी सत्यनारायण देव फरीथी प्रसंन्न थया. ने प्रसंन्न थइने चंद्रकेतु राजाने स्वप्नु आप्युं जे हे राजन परदेशि बंदीजन बे वाणीआने तमो छोडी मुको. ते वाणीआने तमोए विना अपराधे बंधनमां नांख्या छे. ने तमोए तेमनुं संपुर्ण धन हरण करी लीधेलुं छे ते सघळुं धन तेमने पाछुं आपो. ने तेने आदर सत्कार करीने विदाय करो. नहीं तो तमारा धनधान्य राजपाट स्त्री पुत्र सहीत तमारा कुळनो नाश करीश. ए प्रकारे सत्यनारायण देव राजाने स्वप्नामां कहीने अंतर्ध्यान थया.

ततःप्रभातसमयेराजाचस्वजनैःसह ॥४३॥ उपविश्यसभामध्येप्राहस्वप्नंजनंप्रति ॥ बद्धौमहाजनौशीघ्रंमोचयद्वौवणिक्सुतौ ॥४४॥

टीका.—त्यार पछी प्रभात काळे राजा उठीने सर्व साथे मळीने सभामां बेठो ते वखते राजाए सभावाळा लोकोने कह्युं जे देशावरना बे वाणीआने केदमां नांखेला छे तेमने जलदी छोडी मुको.

इतिराज्ञोवचः श्रुत्वामोचयित्वामाहाजनौ ॥ समानीयनृपस्याग्रेप्राहुस्तेविनयान्विताः ॥४५॥ अनीतौद्वौवणिक्पुत्रौमुक्तौनिगडबंधनात् ॥ ततोमाहाजनौनत्वाचंद्रकेतुंनृपोत्तमम् ॥४७॥ स्मरंतौपूर्ववृत्तांतंनोचतुर्भयविह्वलौ ॥ राजावणिक्सुतौवीक्ष्यवचःप्रोवाचसादरं ॥४८॥ दैवात्प्राप्तंमहदुःखमिदानीनास्तिवैभयम् ॥ तदानिगडसंत्यागंक्षौरकर्माद्यकारयत्॥४९॥ वस्त्रालंकारकंदत्वापरितोष्यनृपश्चतौ ॥ पुरस्कृत्यवणिक्पुत्रौवचसातोषद्भृशं ॥४९॥ पुरानीतंतुचयद्द्रव्यंद्विगुणाकृत्यदत्तवान् ॥ प्रोवाचतौततोराजागच्छसाधोनिजाश्रमं ॥५०॥ राजानंप्राणिपत्याहगंतव्यंत्वत्प्रसादतः ॥५०॥

इतिश्रीस्कंदपुराणेरेवाखंडेसत्यनारायणवृतेतृतीयोऽध्याय.

ટીકા.— એ પ્રકારે ચંદ્રકેતુ રાજાનું વચન સાંભળીને અધિકારી લોકો તે બન્ને જણને કેદમાંથી કાઢીને રાજાની સામે તે બંને વાણિયાને લઈ આવ્યા. ને રાજાની આગળ ઉભા રાખીને તેમના પગમાંથી બેડી કાઢીને રાજાને કહ્યું કે હે માહારાજ આ બંને વાણિયાને આપનો હુકમ થવાથી એના પગમાંથી બેડી કાઢીને તમારી આગળ ઉભા રાખ્યા છે. એ પ્રકારે સર્વે સભાવાળા લોકો રાજાના પ્રતિ હાથ જોડીને બોલ્યો. તે વાત ચંદ્રકેતુ રાજા સાંભળીને પોતાના આસન ઉપરથી ઉઠીને તે બંને વાણીઆને જોઇને પગે લાગ્યો. ને અતિઆદર સત્કારથી રાજા વચન બોલ્યો. હે વાણિઆ, હેભાઈ તમો દૈવસંજોગે હમારા રાજમાં આવીને મોટુંજ દુઃખ પામ્યા પણ જે દુઃખ થવા સરજીત હતું. તે થઈ ગયું. હવેથી કશીરીતનું તમોને રતીમાત્ર દુઃખ ન થશે. અને ઘણા દિવસથી તે લોકોના સ્નાન લુગડાં હજામત વિગેરે દેહની મલીનતા થઈ રહી હતી. તે જોઈને રાજાએ નાપીકને બોલાવીને તે લોકની હજામત કરાવી. ને તેલ ફુલેલ મરદન કરાવીને સુંદર સ્વચ્છ નિર્મળ જળે કરીને સ્નાન કરાવીને ઉત્તમ રીતે પાંચે પોશાક વિગેરે આભુષણ અલંકાર શોભિત કરીને સારી રીતે સત્કારના વચન કહીને તે વાણીઆનું મન પ્રસન્ન કર્યું ને તેમનું ધન લીધું હતું તે થકી બમણું ધન આપીને કહ્યું જે હે વણિક તમો તમારે દેશ રાજીખુશીથી જાઓ. હેવું ચંદ્રકેતુ રાજાએ કહ્યું. ત્યારે તે વાણિઆ બંનેજણ અતિ પ્રસન્ન થઈને ચંદ્રકેતુ રાજાને પ્રણામ કરીને કેહેવા લાગ્યા કે હે રાજન પોતાની પ્રસન્નતા થવાથી હમો હમારે દેશ જઈએછીએ. એ બનાવ બન્યો પણ એ વાતનો અભિપ્રાય રાજાને પણ માલમછે નથી. ને વાણિઆને પણ માલમ છેનાહી હેવીરીતે સેજમાં સત્યનારાયણ દેવની કૃપાથી થયુંછે. ઇતિશ્રી સ્કંદ પુરાણે રેવાખંડે સત્યનારાયણ વ્રત પ્રસંગ નામ ત્રીજો અધ્યાય. ૩

श्रीसूतउवाच.यात्रांतुकृतवान्साधुर्मंगलायनपूर्विकाम् ॥ ब्राह्मणायधनंदत्वातदातुनगरंययौ॥१॥

ટીકા.—સુતપુરાણી શૌનકાદિ રૂષી લોકો પ્રતે કેહેછે. ચંદ્રકેતુ રાજાની પ્રસન્નતા થયા પછી સાધુ વાણિઆએ શું કરયું જે તે રાજાના ગામમાંથી નીકળવાને સારૂં જાત્રાનું પ્રસ્થાનું કર્યું ને બ્રાહ્મણ લોકોને બોલાવીને ઘણું દાનપુન્ય કર્યું ને ત્યાંથી પોતાના દેશ પ્રતિ પ્રયાણ કર્યા.

कीयदूरेगतेसाधोसत्यनारायणःप्रभुः॥जीज्ञासांकृतवान्साधोकिमास्तितवनौस्थितम् ॥२॥

ટીકા.—તે વાણિઓ તે નગરથી ચાલ્યા પછી નારાયણ દેવ તે વાણિઆની પરીક્ષા જોવા સારૂં પોતે એક સ-

न्यासीनो वेश धारण करीने आव्या. ने पुछ्युं जे हे वणिक तमारा वाहाणने विशे शुं भर्युंछे. एम पुछ्युं ते समये ते वाणीओ सत्यदेवनी माया जाणतो नथी. पण पोताना गर्वथी शुं बोलेछे ते सांभळो.

ततोमाहाजनौमत्तौहेलयाचप्रहस्यवै ॥ कथंपृच्छसिभोदंडिन्मुद्रांनेतुंकिमिच्छसि ॥३॥ लतापत्रादिकंचैववर्त्ततेतरणौमम ॥ निष्ठुरंचवचःश्रुत्वासत्यंभवतुतेवच ॥४॥ एवमुक्त्वागतःशीघ्रंदंडीतस्यसमीपतः ॥ कियदुरेगतोगत्वास्थितःसिंधुसमीपतः ॥५॥

टीका.—त्यार पछी ते अन्ने वाणिआओए शुं कर्युं के प्रथम तो ते सन्यासी बावानी मस्करी करी. ने पछी हस्या ने केहेछे हे सन्यासि तमारे पुछीने शुं करवुंछे परंतु तमारी दृष्टिना अभिप्रायथी मालम पडेछे के कांई हरण करवा आव्याछो हेवुं कहीने फरीथी बोल्यो जे साधु लोकोने शाकभाजी लता पत्रादिक घणुं वहालुं रहेछे ते हमारा वाहाणमां छे. ए प्रकारे गर्विष्ट वचन सांभळीने सत्यनारायण देव बोल्या जे हे वणिक तमारा वाहाणमां तमारा केहेलां वचननी वस्तु सत्य थाओ. ए प्रकारे सत्यदेव वचन बोलीने जलदी त्यांथी अंतर्धान थई गया. ने कांइएक दुर सिंधु नदीथी समीपमां जइने दंडीना वेशे सत्यदेव उभा रह्या.

गतेदंडिनिसाधुश्चकृतनित्यक्रियस्तदा ॥ उत्थितस्तरणिंदृष्ट्वाविस्मयंपरमंययौ ॥६॥

टीका.—सन्यासि गया पछी साधु वाणिओ पोताना कामकाज धरम ध्यानमांथी परवारीने वाहाणनी पासे गयो तो वाहाण सघळां उपर तरी आव्यां ने डालम डोळ थइने हालवा लाग्यां ते चरित्रने जोईने वाणिओ आश्चर्य पाम्यो.

दृष्ट्वालतादिकंचैवमूर्छितोन्यपतद्भुवि ॥ लब्धसंज्ञोवाणिक्पुत्रस्ततश्चिंतातोभवत् ॥७॥

टीका.—वाणिओ ब्याजबी रीते वाहाणमां जइने जुवे तो खरेखरुं शाकभाजी लता पत्र जोईने घणोज मोहित थई मुर्छा खाईने त्यांज पृथ्वी उपर पडयो. ते पोताना जमाइए उठाडीने बेठो कर्यो. ने घणो एक सावधान थइने चींतामां पडया ते वखते तेमनो जमाई शुं बोल्यो.

तदातुदुहितुःकांतोबचनंचेदमब्रवात्॥ किमर्थंक्रियतेशोकःशापोदत्तश्चदंदिना॥८॥शक्यतेनेन

सर्वंहिकर्त्तुंचात्रनसंशयः॥ अतस्तंशरणंयामोवांछितार्थोभविष्यति ॥९॥

તે સમે પોતાનો જમાઈ એમ બોલ્યો. હે શેઠ શાને વાસ્તે શોક કરો છો, તે સન્યાસી બાવો શ્રાપ દઈને જરૂર ગયો એ લોકની વાણી સીદ્ધ રેહેછે. તે લોકો એવું કરવા સમર્થછે જેને જેમ કરવાની ઇચ્છા કરે તેમજ થઈ શકે. વાસ્તે તમે ફિકર નહીં કરો આપણ તેને શોધી કાઢીને તેમના ચરણને નમી દીનતા કરીશું એટલે તેમની પ્રસન્નતાથી આપણા મનવાંછિત મનોરથ સિદ્ધ થશે ચાલો આપણે તેને શોધીએ એ પ્રમાણે જમાઈએ તેને સમજાવ્યો.

जामातुर्वचनंश्रुत्वातत्सकाशंगतस्तदा ॥ दृष्ट्वाचदंडिनंभक्त्यानत्वाप्रोवाचसादरं ॥१०॥ क्षमस्वचापराधंमेयदुक्तंतवज्ञानिधौ ॥ एवंपुनःपुनर्नत्वामाहाशोकाकुलोभवत् ॥११॥ प्रोवाचवचनं

ટીકા.—તે વાણિઆો પોતાના જમાઇનું વચન સાંભળીને પોતે તેને લઇને શોધવાસારૂં ગયા. તે વખતે કોઈ એકાંત જગાએ સન્યાસીબાવા ઉભા હતા. તેને જોઇને અતિ ભાવ ભક્તિથી તેના ચરણે પોતાનું મસ્તક નમાવીને લાંબો દંડવત કર્યો. દંડવત કર્યાપછી અતિ સ્નેહથી બોલ્યો. હે માહારાજ અમારો અજ્ઞાનનો અપરાધ ક્ષમા કરો. એ પ્રકારે ઘણી એક વાર સુધી સન્યાસી બાવાના ચરણે પડી રહ્યો અને પછી અતિ શોકે કરીને પીડાઇને મોટી પોક મુકીને રડી ઉઠયો.

दंडीविलपंतंविलोक्यच ॥ मारोदिःशृणुमद्वाक्यंममपूजाबहिर्मुखः ॥१२॥ ममाज्ञयाचदुर्बुद्धेलब्धंदुःखंमुहुर्मुहु ॥ तच्छ्रुत्वाभगवद्वाक्यंस्तुतिंकर्तुंसमुद्यतः ॥१३॥

ટીકા.—તે વખતે સન્યાસી બાવાએ તે લોકોનું વચન વિલાપનું સાંભળીને તેમના તરફ જોયું તો અતિ દુઃખી થઈ રહ્યા. એ ચરિત્ર જોઇને સન્યાસીને અતિ કરૂણા ઉત્પન્ન થઈ. ને બોલ્યો કે હે પુત્ર શાને વાસ્તે રડોછો. તમો છાના રહી જાઓ. ને મારૂં વચન સાંભળો. હે વાણિઆ મારી પુજાથી તમો બહિર્મુખ થયા. અને મારી પુજા કથા વ્રતને તમોએ અપમાન કર્યું. ને મારી મશ્કરી બનાવી. તેણે થકી તમોને મ્હોટું દુઃખ થયું. એવું સાંભળીને તે બંને જણ વિનંતિ કરવા લાગ્યા. ને બોલ્યા કે હે મહારાજ તમો જે કેહેશો તે હમે જરૂર કરીશું. હવેથી કદાપી હમો ચુકીશું નહીં. એ પ્રકારે તે બંને જણ દેવની સ્તુતી કરવા લાગ્યા.

साधुरुवाच.त्वन्मायामोहिताःसर्वेब्रम्हाद्यास्त्रिदिवौकसः॥ नजानंतिगुणान्रूपंतवाश्चर्यमिदंप्रभो ॥१४॥ मूढोहंत्वांकथंजानेमोहितस्तवमायया ॥ प्रसिदपूजयिष्यामियथात्रिभवविस्तरै ॥१५॥

पुरावित्तंचतत्सर्वंत्राहिमांशरणागतं ॥ श्रुत्वाभक्तियुतंवाक्यंपरितुष्टोजनार्दनः ॥१६॥

ટીકા.—હેવું વચન સાંભળીને તે વાણિઆએ વિચાર કર્યો જે એ સત્યનારાયણ દેવ માલમ પડેછે. વાસ્તે એમને ઘણીએક સ્તુતી વંદના કરીને પ્રસન્ન કરશું. તો આપણને સઘળો લાભ થશે. હેવું સમજીને બોલ્યો હે દેવ તમારી માયાએ કરીને બ્રહ્માદિક દેવતા સઘળા મોહીત થઈ રહ્યા છે તો હમો પામર પ્રાણી કોણ માત્ર !! વાસ્તે હે દેવ તમારા ગુણને, તમારા રૂપને, તમારા કર્તવ્યને, હમો કેમ જાણી શકીએ. વાસ્તે હે દેવ તમારા કર્તવ્ય સઘળાં આશ્ચર્ય જેવાં છે. ને હે દેવ હમો તો મુઢ અજ્ઞાન છઈએ. તમારી માયાથી મોહિત થઈ રહ્યા. તે ન કરવાનાં કાજ સઘળાં કરીએ છીએ વાસ્તે હે દેવ તમો પોતાના દયાળુ સ્વભાવે કરીને હમારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ. ને હમો હમારા વીત્ત વૈભવના વિસ્તાર પુર્વક તમારી પુજા કરીશું. ને હમારા વાહાણમાંનું સઘળુ દ્રવ્ય લતાપત્ર થઈ ગયું છે. તે હમોને વ્યાજબી રીતે પાછું દ્રવ્ય થવું જોઇએ. હે માહારાજ આ વખત તમારા વિના હમોને બીજો આધાર કોઈપણ છે નહીં. તે સાંભળીને સત્યદેવ પ્રસન્ન થઇને બોલ્યા.

वरंचवांछितंदत्वातत्रैवांतर्दधेहरिः ॥ ततोनावंसमारुह्यदृष्ट्वावित्तप्रपूरिताम् ॥१७॥

ટીકા.—તે વખતે સત્યદેવ પ્રસન્ન થઇને બોલ્યા. હે વણિક તમારા મનવાંછિત ફળ મળો એમ કહીને સત્યદેવ અંતર્ધાન થયા. ત્યાર પછી તે વાણિઆ પોતાના વાહાણ ઉપર ચડ્યો ને વાહાણમાં જોયું તો જેવાં પોતાના વાહાણ ભર્યાં હતાં તેમનાં તેમ ભર્યાં છે એમ જોયું.

कृपयासत्यदेवस्यसफलंवांछितंमम ॥ इत्युक्त्वास्वजनैःसार्द्धंपुजांकृत्वायथाविधि॥१८॥ हर्षेण चाभवत्पूर्णः सत्यदेवप्रसादतः ॥ नावंसंयोज्ययत्नेनस्वदेशागमनंकृतं॥१९॥ साधुर्जामातरंप्राह पश्यरत्नपुरींमम ॥ दुतंचप्रेषयामासनिजवित्तस्यरक्षकम् ॥२०॥

ટીકા.—તે વાણિઓ પોતાના સાથવાળા લોકોને કેહેછે કે સત્યદેવની કૃપાએ કરીને આપણા મનના મનોરથ સિદ્ધ થયા. એવું કહીને પોતાના સાથીઓ સાથે મળીને ત્યાંજ સત્યનારાયણ દેવની પુજા વિધિપુર્વક કરી. ત્યારપછી અતિ આનંદથી બોલ્યો આપણને સત્ય દેવની કૃપા થઈ હવે આપણા વાહાણ તૈયાર કરો કે જલદી દેશમાં જઇએ. હેવું કહીને વાહાણ ત્યાંથી હંકાર્યાં તે પોતાના દેશમાં આવ્યાં ને પોતાના દેશ સમીપ આવ્યાં તે વખતે સાધુવાણિઓ પોતાના જમાઈ પ્રતિ કેહેછે હે ભાઈ આપણું નગર માલમ પડેછે. એમ કહીને પોતાનો મુનીમ હતો તેને કહ્યું જે તમો આપણે ઘેરે જઇને સરવેને ખબર આપો તે વખતે તે મુનીમ નગરમાં ગયો.

दूतोसौनगरंगत्वासाधुभार्यांविलोक्यच ॥ प्रोवाचवांछितंवाक्यंनत्वाबद्धांजलिस्तदा ॥ २१ ॥
निकटेनगरस्यैवजामात्रासहितोवाणिक् ॥ आगतोबंधुवर्गैश्चवित्तैश्चबहुभिर्युतः ॥२२॥

ટીકા.—તે દુત નગરમાં જઇને સાધુવાણિઆની સ્રિને જોઇને પગે લાગ્યો. ને હાથ જોડીને મન સંતોષનું વચન બોલ્યો. આપણા નગરની સમીપમાં તમારા જમાઈ સહિત પોતાની સાથેના બંધુ વર્ગ સહીત ઘણાએક પૈસા કમાઇને તમારો સ્વામી શેઠજી આનંદ કુશળથી આવ્યા હેવું કહ્યું.

श्रुत्वादूतमुखाद्वाक्यंमहाहर्षवतीसती ॥ सत्यपूजांततःकृत्वाप्रावोचतनुजांप्रति॥२३॥ व्रजामि
शीघ्रमागच्छसाधुसंदर्शनायच ॥ इतिमातृवचःश्रुत्वाव्रतंकृत्वासमाप्यच ॥२४॥

ટીકા.—દુતના મુખનું વચન સાંભળીને વાણિઆની સ્ત્રી અતિ હરખીત થઈને સત્યદેવની પુજા કરીને સત્યદેવને નૈવેદ કરીને તે પ્રસાદ પોતે સ્વીકાર કર્યો ને પોતાની કન્યાને કહ્યું જે આ સત્યદેવનો પ્રસાદ આરોગીને તમો હમારી સાથે ચાલો. જલદી આપણે જઇને તમારા પીતાના દર્શન કરીએ ત્યારે તે છોકરીએ માતાનું વચન સાંભળીને તેજ વખતે સત્યનારાયણનું વ્રત સમાપ્તિ કરી પ્રસાદને ત્યાંજ પડતો મુક્યો. ને પોતાને ત્વરા થઈ જે મારા સ્વામીને જલદી જઇને હું નિરખું. એ અભિપ્રાય તે છોકરીની માતાના જાણવામાં નહીં.

प्रसादंचपरित्यज्यगतासापिपतिंप्रति ॥ तेनरुष्टःसत्यदेवोभर्तारंतरणींतथा ॥२५॥ संहृत्यंचधनैः
सार्द्धंजलेतस्मिन्नमज्जयत् ॥ ततःकलावतिकन्यानविलोक्यानिजंपतिं ॥२६॥ शोकेनमहतातत्र
रुदंतीचापतद्भुवि ॥ दृष्ट्वातथाविधांनावंकन्यांचबहुदुःखिताम् ॥२७॥

ટીકા.—તે કન્યા સત્ય નારાયણ દેવનો પ્રસાદ છોડીને જલદી પોતાના સ્વામીને મળવા આવી. તે અપમાને કરીને સત્યદેવ તેમના ઉપર કોપાયમાન થયા. ને કોપાયમાન થઈને શું કર્યું જે વહાણમાં તે કન્યાનો ધણી બેઠો હતો. તે સહિત તે વાહાણ અદ્રષ્ટ થઈ ગયું. તે ચરિત્ર જોઇને તે કન્યા અતિ દુઃખી થઈ. હેવી રીતે અતિ શોકાતુર કન્યા સાધુવાણિઆએ જોઈ.

भीतेनमनसासाधुःकिमाश्चर्यमिदंभवेत् ॥ चिंतयंतश्चतेसर्वेबभुवुस्तरिवाहकाः ॥२८॥ ततोली

लावतीकन्यांदृष्ट्वासाविह्वलाभवेत् ॥ विललापातिदुःखेनभर्त्तारंचेदमब्रवीत ॥२९॥

ટીકા.—તે સમે તે સાધુવાણિઆ ઘણોજ મનથી ડરીને વિચાર કરે જે આ મોટા આશ્ચર્ય જેવી વાત થઈ અને વહાણના ચલાવવા વાળા લોકો પણ અતિ આશ્ચર્ય થયા. ને લિલાવતિ પણ પોતાની કન્યાને અતિદુઃખી જોઇને ઘણીજ ગભરાઈ ગઈ ને પોતાના સ્વામી સાધુવાણિઆના પ્રતિ બોલી.

इदानींनौकयासार्द्धंकथंसोऽभूदलक्षितः ॥ नजानेकस्यदेवस्यहेलयाचैवसाहृता ॥ ३० ॥ सत्य
देवस्यमाहात्म्यंज्ञातुंवाकेनशक्यते ॥ इत्युक्त्वाविललापैवततश्चस्वजनैःसह ॥३१ ॥ ततोली
लावतीकन्यांक्रोडेकृत्वारुरोदहे ॥ ततःकलावतीकन्यानष्टेस्वामिनिदुःखिता ॥३२॥ गृहीत्वा
पादुकेतस्यानुगंतुंचमनोदधे ॥ कन्यायाश्चरितंदृष्ट्वासभार्यःसज्जनोवणिक् ॥३३॥

ટીકા.—શું બોલી તે શેઠાણી તમો હમો સઘળા જોઇએછે. આ વાહાણમાં આપણો જમાઈ બેઠો હતો.તે જોતાં જોતામાં અદ્રષ્ટ થઈ ગયો, એતો કંઈ પણ કારણ છે અથવા કાંઈ દેવનો અપરાધ થવાથી એમ જરૂર બને. અથવા સત્યદેવનું માહાત્મ કોઈ જાણી શકતું નથી, હમોને તો તે દેવના મહાત્મનો અનુભવ થયોછે એ પ્રકારે વાતો કરીને સ્ત્રી સ્વભાવથી ભુલીને ઘણા એક લોકો મળીને રડવા લાગ્યા ને પોતાની કન્યાનાં વિધવાપણાનાં દુઃખનો વિચાર કરીને કન્યાને પોતાની પાસે બેસાડીને માથા ઉપર હાથ મુકીને વળી પાછાં રૂદન કરવા લાગ્યા, કન્યાએ પણ પોતાના સ્વામીના મરણની પાદુકા હતી તે લઇને બળી મરવાનો વિચાર કર્યો ત્યારે તે વાણિઓ વિચાર કરે.

अतिशोकेनसंतप्तश्चिंतयामासधर्मवित् ॥ हृतंवासत्यदेवेनभ्रांतोहंसत्यमायया ॥३४॥ सत्यपू-
जांकरिष्यामियथाविभवविस्तरैः ॥ इतिसर्वान्समाहुयकथयित्वामनोरथम् ॥३५॥ नत्वाचदंड
वद्भूमौसत्यदेवपुनःपुनःततस्तुष्टःसत्यदेवोदीनानांपरिपालकः ॥ ३६ ॥ जगादवचनंचैनंकृपया
भक्तवत्सलः ॥ त्यक्त्वाप्रसादंतेकन्यापतिंद्रष्टुंसमागता ॥३७॥

ટીકા.—તે વાણિઆએ અતિ શોકે કરી ક્રોધાયમાન થઇને ધરમ વિચારથી ચિંતા કરી. જે જરૂર સત્યદેવનો માયાયે કરીને હું ભ્રમણમાં પડ્યો. હવેથી હું વૈભવ વિસ્તાર પૂર્વક સત્યનારાયણ દેવની પુજા કરીશ. એ પ્રકારે સઘળા

..લમવાલીને બેસાડીને પોતે સત્યદેવના વ્રતનો નિયમ લીધો. ને આકાશે સૂરજ સનમુખ શાક્ષીરૂપ રાખીને પોતે સૂરજને દંડવત સત્યનારાયણની ભાવનાથી કર્યા. તે સમે સત્યદેવ અતિદિન દયાળ ભક્તવત્સલ, ભક્તાધીન, પોતાના સ્વભાવે કરીને છે. તે આકાશ વાણીથી પ્રસન્ન થઇને બોલ્યા. કે હે વણિક તમારી સ્ત્રીએ હમારી વ્રત પુજા કરી હતી અને નૈવેદ ધરાવ્યો હતો. તે પ્રસાદ ત્યાગ કરીને છોકરી કલાવતી પોતાના સ્વામીના દર્શનને સારૂં દોડી આવી. તે મારા પ્રસાદનું અપમાન કર્યું. તેણે કરીને આ વાત બનીછે.

अतोऽदृष्टोभवत्तस्याःकन्यकायाःपतिर्ध्रुवम् ॥ गृहंगत्वाप्रसादंचभुक्त्वाचयातिचेत्पुनः ॥३८॥
लब्धभर्त्रीसुतासाधोभविष्यतिनसंशयः॥ कन्यकाताद्दशंवाक्यंश्रुत्वागगनमंडलात् ॥३९॥क्षिप्रं
तदागृहंगत्वाप्रसादंचबुभोजसा ॥ सापश्चात्पुनरागत्यददर्शसजनंपतिम्॥४०॥

ટીકા.—મારા પ્રસાદનું અપમાન કર્યું એજ કારણથી આ કન્યાનો પતિ અદ્રષ્ટ થઈ ગયોછે. ને એ કન્યા પાછી ઘેર જઇને મારો પ્રસાદ સેવન કરીને આવશે તો એમના પતિ વાહાણ સહીત સુંદર રીતે દર્શાયમાન થશે એ વાતમાં કંઇજ સંદેહ નથી. હેવી આકાશવાણી કન્યા કલાવતીએ સાંભળીને તેજ વખતે પોતાને ઘેર જઇને પ્રસાદ ભક્ષણ કર્યો. ને પ્રસાદ સેવન કરીને પાછી ફરીથી જ્યાં પોતાનો સ્વામી જોવામાં નહીં આવેલો તે ઠેકાણે જઇને જુએ છે તો પોતાનો સ્વામી વાહાણ સહીત સુંદર રીતે બેઠેલો જોયો. ને પોતે પોતાના મનમાં ઘણીજ પ્રસન્ન થઈ.

ततःकलावतिकन्याजगादपितरंप्रतिः॥इदानींचगृहंयाहिविलंबंकुरुषेकथम् ॥४१॥

ટીકા.—ત્યાર પછી કલાવતી પોતાના પીતા પ્રતિ બોલી હે પીતા હવે વિલંબ શાને વાસ્તે કરોછો. જલદી આપણા ઘરને વિષે ચાલો આ જગાએ હવે વિલંબ કરવો તે મોટી ભૂલછે.

तच्छ्रुत्वाकन्यकावाक्यंसंतुष्टोभुद्वणिकसुतः॥ पूजनं,सत्यदेवस्यकृत्वाविधिविधानतः॥४२॥धनैर्बं
धुगणैःसार्द्धंजगामानिजमंदीरं॥पौर्णमास्यांचसंक्रांतौकृतवान्सत्यपूजनम् ॥४३॥ इहलोकेसुखंभू
क्त्वाचांतेसत्यपुरंव्रजेत् ॥४४॥ इतिश्रीस्कंद० रेवाखंडे सत्य०कथायां चतुर्थोऽध्यायः ४

ટીકા.—વિલંબ શાને વાસ્તે કરોછો. હેવું વચન કલાવતીનું સાંભળીને તે વાણિઆએ સત્યદેવનું પુજન વિધિ વિધાન પુર્વક ત્યાંજ કર્યું. ત્યાર પછી પોતાને ઘેર જઇને સંક્રાંતપુર્ણમાસી રવિવાર હેવો સારો જોગ જોઇને ઘણાએક પોતાના સગા સંબંધીઓને બોલાવીને ઘણું એક ધન ખરચાય. હેવા ઉમેદથી સત્યનારાયણ દેવનું પુજન વિધિ વિધાનથી

સારા વિદ્વાન બ્રાહ્મણોને બોલાવીને કર્યું.ત્યારપછી તેજ દિવસથી વરસો વરસે પુર્ણમાસીને દિવસે સત્યદેવનું પુજનકથા બ્રહ્મભોજન દક્ષણા વિગેરે જે કંઈ ધર્મમાર્ગે વપરાય તે સત્યદેવ સંબંધે કરીને કરવું. એ પ્રકારે તે વાણિઓ જીવતાસુધી આનંદથી રહ્યો. ને અંતે સત્યનારાયણના ધામની પ્રાપ્તિ થઈ. એ કથા સૂતપુરાણી શૌનકરૂષી વિગેરે સરવરૂષી લોકોને નીમીશા અરણ્યને વિષે કેહેછે. ઇતિશ્રી સ્કંદપુરાણે રેવાખંડે સત્યનારાયણ કથાપ્રસંગ નામ ચોથોઅધ્યાય સમાપ્ત થયો.

श्रीसुतउवाच. अथान्यच्चप्रवक्ष्यामिशृणुध्वंमुनिसत्तमाः ॥ आसीत्तुंगध्वजोराजाप्रजापालनतत्परः॥१॥प्रसादंसत्यदेवस्यत्यक्त्वादुःखमवाप्सः॥ एकदासवनंगत्वाहत्वाबहुविधान्पशून् ॥२॥ आगत्यवटमूलंचाहष्ट्वासत्यस्यपूजनम् ॥ गोपाःकुर्वंतिसंतुष्टाभक्तियुक्ताःसबांधवाः ॥३॥ राजादृष्ट्वातुदर्पेणनगत्वातंननामसः ॥ ततोगोपमणाःसर्वेप्रसादंनृपसन्निधौ ॥४॥ संस्थाप्यपुनरागत्यभूक्त्वासर्वेयथांप्सितं ॥ ततःप्रसादंसंत्यजराजादुःखमवापसः ॥५॥

ટીકા.—સુતપુરાણી કેહેછે. હે રૂષિઓ બીજો કથા ઇતિહાસ કહું છઉં તે સાંભળો. ઉત્તરદેશમાં હીમાલય સમીપમાં રનોરમા નામે નગરી તે નગરીનો રાજા તુંગધ્વજ નામે હતો. માહાન પરમશીળ પ્રજાપાલન કરવામાં તત્પર.તે રાજા પણ સત્યદેવના પ્રસાદનું અપમાન કરવાથી ઘણું દુઃખ પામ્યો હતો. તે પ્રસંગ તમો સાંભળો. કોઈ કાળને વિષે તે તુંગધ્વજ રાજા શિકાર રમવા ગયો હતો. તે સાથે શિકાર કરેલાં મૃગ પણ હતાં. બીજા સાથી સરવ લોકો પણ હતા. તે સમે તે રાજા શિકાર રમીને આવતામાં નદીના તટ ઉપર એક વડનું વૃક્ષ હતું. તેની છાયા જોઇને રાજા ત્યાં બેઠો. તે વખતે વડના વૃક્ષની સમીપે ગોપ લોકો સર્વ મળીને અતિ પ્રસન્નતા ભક્તિભાવથી સત્યદેવનું પુજન કરેતા હતા. તે સઘળાઓને પુજન કરેતા રાજાએ જોયા. પણ પોતાના મોટમપણાના ગર્વથી ત્યાં ગયા પણ નહીં. ને દુરથી માથું પણ નહીં નમાવ્યું. અને ગોપલોકોએ જાણ્યું જે આતો આપણા નગરનો રાજા છે હેવું જાણીને રાજાના સત્કારને લીધે સત્યદેવનો પ્રસાદ ફળાહાર વિગેરે રાજાની સામો મૂક્યો ને ગોપલોકે પોતાના રાજાને કહ્યું જે હે રાજન આ પ્રસાદ સત્યનારાયણનો છે હેવું કહીને પાછા જઇને સત્યદેવનો પ્રસાદ ઇચ્છાપુર્વક આરોગીને પોતાના ઘરને વિષે ચાલ્યા ગયા. ને રાજાની સામો પ્રસાદ રહ્યો. તે ફરીથી રાજાએ જોયો પણ નહીં, ને કોઇને કહ્યું પણ નહીં. તે પોતાના રાજાપણાના ગર્વથી વિચાર કર્યો જે ગોવાળીયાઓએ આપેલો પ્રસાદ આપણે કેમ લઈએ,હેવો વિચાર કરીતે સ્થાનથી ઉઠીને રાજા પોતાને ઘેર આવ્યો.ને પ્રસાદતો કીડી મંકોડી ખાઈ ગયાં.તે પ્રસાદના મહીમાએ કરીને તે કીડી મંકોડા ઉત્તમ રીતે મનુષ્યનો દેહ પામ્યાં.ને રાજા પોતાને ઘેર જઇને અતિદુઃખ પામ્યો તે વાત આગળ કેહેછે.

पुत्रशतंनष्टंधनधान्यादिकंचयत् ॥ सत्यदेवेनतत्सर्वंनाशितंममनिश्चितं ॥६॥ अतस्तत्रैव गच्छामियत्रदेवस्यापूजनम् ॥ मनसातुविनिश्चित्ययय़ौगोपालसन्निधौ ॥७॥

ટીકા.—તે તુંગધ્વજ રાજાને સો પુત્ર હતા તે સઘળા મરી ગયા દેશ ઉજ્જડ થઈ ગયો. પરસ્પર ક્લેશ ઉત્પન્ન થયો. એ વિગેરે ઘણોએક બગાડ જાઈને રાજાના મનમાં કલ્પના ઉત્પન્ન થઈ જે સત્યદેવનો પ્રસાદ ગોવાળીઆએ આપ્યો. તે પ્રસાદનું મેં અપમાન કર્યું તે કારણથી આ વિનાશ થયો હેવો નિશ્ચય કર્યો ને મનમાં ધારણ કરી જે તે ગોવાળ જ્યાં બેસેછે ત્યાં મારે જવું એ પ્રકારે વિચાર કરીને પ્રાતઃકાળમાં ઉઠીને પોતે નાહાવું ધોવું પોતાનું નિત્યનેમ કરીને જ્યાં ગોવાળ લોકો એકઠા હતા ત્યાં રાજા ગયા. તે ગોવાળ લોકોના પ્રતિ વિનંતિ કરી જે તે દિવસે તમોએ જે વ્રત કર્યું હતું તે વ્રત મને કરાવો હેવું રાજાએ કહ્યું.

ततोसौसत्यदेवस्यपूजांगोपगणैःसह ॥ भक्तिश्रद्धान्वितोभूत्वाचकारविधिनानृपः॥८॥ सत्यदेवप्रसादेनधनपुत्रान्वितोभवेत् ॥ इहलोकेसुखंभुक्त्वाचांतेसत्यपुरंययौ ॥९॥

ટીકા.—ત્યાર પછી તે તુંગધ્વજ રાજાએ ગોપ લોકો સાથે મળીને ભક્તી શ્રધાવાન થઈને તે ગોવાળ લોકોની વિધિ વિધાન પ્રમાણે સત્યનારાયણનું પુજન કર્યું ત્યાર પછી સત્યદેવની પ્રસન્નતા થવાથી થોડાજ કાળમાં ધનધાન્ય પુત્રો પૌત્રવાન જીવતાં સુધી ખુશી આનંદથી દિવસ ગુજાર્યા અને અંતે સત્યદેવના લોકની પ્રાપ્તિ થઈ એ પ્રમાણે સત્યનારાયણની કથા વ્રત પુજનનો મહિમા સુતપુરાણિએ શૌનક રૂષી લોકો પ્રતિ કહ્યો.

यइदंकुरुतेसत्यव्रतंपरमदुर्लभं ॥ शृणोतिचकथांपुण्यांभक्तियुक्तःफलप्रदाम् ॥१०॥ धनधान्यादिकंतस्यभवेत्सत्यप्रसादतः॥ दरिद्रोलभतेवित्तंबद्धोमुच्येतबंधनात् ॥११॥भीतोभयात्प्रमुच्येतसत्यमेवंनसंशयः॥ इप्सितंचफलंभुक्त्वाचांतेसत्यपुरंव्रजेत् ॥१२॥

ટીકા.—જે પુરૂષ સર્વોત્તમ સત્યનારાયણનું વ્રત કરશે અથવા જે કોઈ સત્યનારાયણની પવિત્ર કથા સાંભળે તે મનવાંછિત ફળને પામેછે તે એ કથા સદા સર્વદા સેવન કરવાવાળા, પુરૂષને સત્યનારાયણ દેવ પ્રસન્ન થઈને ધનધાન્ય સુખ સંપતિ આપે. એ કથા શેવન કરવા વાળો દરિદ્રિ હોય તો તેની દરિદ્રતા મટે. ને ધનવાન થાય. ને બંધન પડેલા હોય તેનુ બંધન મટે. ને કોઇથી ભય થયો તે પુરૂષને સત્યદેવની કૃપાથી ભય મટે. ને સદાકાળ સત્યદેવનું વ્રત કરવા વાળા પુરૂષને મનવાંછિત ફળ પ્રાપ્ત થાય. ને જીવતાં સુધી સુખી આનંદ રેહે અંતે સત્યનારાયણ દેવના લોકનું સુખ મળે.

इतिवःकथीतंविप्राःसत्यनारायणव्रतं॥यत्कृत्वासर्वदुःखेभ्योमुक्तोभवतिमानवः ॥१३॥

ટીકા.—એ પ્રકારે સુતપુરાણી કેહેછે. હે બ્રાહ્મણો સત્યદેવનું વ્રત તમોને હમોએ કહ્યું. વળી એ વ્રતનું વધારે માહાત્મ હું શું કહું. પણ એ વ્રત સર્વ દુઃખથી પ્રાણી માત્રને છોડાવે. ને સુખી કરે. એમાં કાંઇજ સંદેહ નથી.

विशेषतःकालियुगेसत्यपुजाफलप्रदा ॥ कोचित्कालंवादिष्यंतिसत्यमीशंतमेवच ॥ १४ ॥ सत्य नारायणंकेचित्सत्यदेवंतथापरे ॥ नानारूपधरोभुत्वासर्वेषामीप्सितप्रदा ॥ १५ ॥ भविष्यति कलौसत्यव्रतरूपीसनातनः ॥ यइदंपठतेनित्यंशृणोतिमुनिसत्तमाः ॥ सत्यंनश्यंतिपापानिसत्य देवप्रसादतः॥१६॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेरेवाखंडेश्रीसत्यनारायणकथायांपंचमोऽध्यायः॥५॥

ટીકા.—વળી સુતપુરાણી કેહેછે હે બ્રાહ્મણો કળિયુગને વિષે સત્યદેવનું વ્રત કથા વિશેષે કરીને ફળ દાયક છે. કેટલાક જનો એ દેવને કાળરૂપ સર્વનો અંતરજામી કેહેછે. કેટલાક તો કહેછે કે એ સાક્ષાત ઇશ્વિર છે. કેટલાક જનો તો સત્ય નારાયણજ કહેછે, કેટલાક તો સત્યદેવજ કહેછે. ને જે જેમ માને તેને તેવેજ રૂપે સાયંકુળ થઈ તેના મનના મનોરથ પુર્ણ કરેછે. ને કળીયુગને વિષે તો સત્યસ્વરૂપી ભગવાન શ્રી સત્યનારાયણ શીધથી ગુપ્ત હતા. તે પ્રગટ થઇને સર્વદા સીધ્ધિ દાયક પ્રકાશ થઈ રહ્યા. વાસ્તે હે બ્રાહ્મણો, એ સત્યનારાયણનું વ્રત પુજા કથા સાંભળશે, સંભળાવશે, વ્રત તેમજ પુજા, શુદ્ધ મનથી કરાવશે, તે પ્રાણિઓના પાપનો નાશ થશે. ને પુન્યવાન, પવિત્ર જગતમાં કેહેવાશે એવું તમારી સનમુખમાં સત્ય કહું છઉં એ મધ્યે કાંઈ સંદેહ માનવો નહીં.

હવે સરવે સાંભળવા વાળા જનો પ્રતિ હું કહું છઉં. આ સત્યનારાયણની કથા કેટલેક ઠેકાણે સાત અધ્યાયની પણછે. પરંતુ તે મધ્યે બે અધ્યાય વધારે વિસ્તારેલાછે. પરંતુ તેમાં કંઈ સાર નથી. અને કાશીપ્રાંતમાં સાત અધ્યાયની કથા વંચાયછે પણ આ પ્રાંતમાં પાંચ અધ્યાયની કથા પ્રસંગ કરવામાં આવેછે સત્યનારાયણ વ્રતનો વિચાર જુદોજ એટલો પંચમાધ્યાયનો પ્રસંગછે. પછી તો આખું સ્કંદપુરાણ એકાશી હજારનું છે તે સઘળું કેહેશો સાંભળશો તો કાંઈ પાપ થવાનું નથી. પણ આ સત્યનારાયણ વ્રત કથા પ્રસંગ તો પાંચજ અધ્યાયનો છે ઇતિશ્રી સ્કંદપુરાણે રેવાખંડે સત્યનારાયણ વ્રત કથા પ્રસંગ સમાપ્ત થયો છે.

